

DNS KALSIN İKTİDARI DEĞİŞTİR

İnsanların bilgiye erişimi kolaylaştıkça, artık onları aldatmak o kadar kolay olmuyor. Gerek internetten, gerek televizyonlardan gerçeklere ulaşabildiği zaman sadece uyanmakla kalmıyor halk; ayağa kalkıyor, sesini duyurabiliyor ve örgütlenip sokağa çıkabiliyor.

21. yüzyıl ayaklanmalarına internet damgasını vurdu. Ve halk artık kendi sesini duyurmak için kendi medyasını yaratmaya başladı. Sistemin buna tepkisi ve saldırısı da gecikmedi.

2013 yılı ardı ardına internet siteleri ve facebook sayfalarının kapatılmalarıyla sona ererken, 2014 yılı hızlı bir "internet sansür yasası" ile açıldı. Artık hükümet hiç bir dava açıp soruşturma yürütmeden internet sayfalarını birer birer kapatıp, halkın yükselen sesini kısma niyetinde.

Bunun son örneğini "Deniz Olmalı" facebook sayfasında gördük. Sayfada yer verilen Emegün Ezgi'nin "Gerilla Me" parçası "topluluk standartlarına uymadığı için" yayından kaldırıldı, sayfa yöneticilerine 24 saatlik paylaşım yasağı getirildi.

Filmlerde, müzik kliplerinde, şiirlerde, okul kitaplarında kendisine uygun gelmeyen içerikleri yasaklama/sansürleme yoluna giden sistemi, "İnternete Dokunma" diyerek 18 Ocak günü sokaklara çıkarak protesto etmiştik. 8 Şubat Cumartesi günü de yeniden "İnternete Dokunma" demek için herkesi bulunduğu yerde sokağa çıkmaya davet ediyoruz.

MÜÇADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

29 Ocak - 12 Şubat 2014 / S 251 / 1 TL

SONUCU SOKAKLAR BELİRLEYECEK!

Her gün yeni bir olay! Yakalanan TIR'lar, Uluslararası Ceza Mahkemesine götürme tehditleri, internete düşen konuşma kayıtları, rüşvet ve yolsuzluk haberleri, görevlerinden alınan savcı ve hakimler, sürülen polisler, yeniden

açılan davalar... dur durak bilmeyen tehditler, şantajlar... her adımda birbirlerine engel olan devlet kurumları, eli ayağına doluşan bir devlet erkanı...

Başbakan şu bunalımlı günleri "fetret devri" olarak niteledi.

Bu sözü herkesin anlayacağı dile çevirecek olursak anlatılmak istenen bir "iktidarsızlık dönemi"dir. Sarsıcı bir egemenlik bunalımı olduğunun en yetkili ağızdan itirafıdır bu. Aynı zamanda tartışmasız bir "devrimci kriz" tanımımızdır! Bir

devrimin mayalandığı bir dönemde sermaye cephesinde kopan fırtına, bunalımı büyük bir hızla derinleştiriyor. Tüm toplumu sarsıyor, ileri atılmaya zorluyor. Devrimci kriz olgunlaşıyor. Sonucu sokaklar belirleyecek!

Editör

TIRLAR - SIRLAR

Takke düştü kel göründü. Adana-Hatay karayolu üzerinde birbirini ardına yakalanan cephanelik dolu TIR kamyonları Türkiye'nin, devletiyle hükümetiyle, MİT'iyle, itiyile Suriye savaşının neresinde olduğunu ortaya koydu.

Bilinen bir şeydi denilebilir; öyleydi de. Yine de TIR kamyonlarının tepeme silah yüklü biçimde yakalanmaları, Türkiye'nin savaşa dahil konusunda en sıradan insanda bile kuşku bırakmadı. Türkiye, savaşın tam ortasındaydı.

Suçüstü yakalanmış olmanın telaşıyla hükümet, TIR'ların Suriye'deki cinayet şebekelerine silah taşıdığını inkâr etmeye kalktı. Önce "insanı yardım ve devlet sırrı" gerekçesiyle TIR kamyonlarının yükünü gizlemeye ve kamyonların aranmasını önlemeye çalıştı.

Karşı-devrim cephesinin kendi arasındaki savaş TIR kamyonlarının bir-biri ardına yakalanmasını getirdi. Görüldü ki, mühimmat yüklü kamyon sayısı bir-iki değil onlardıydı. Artık çalıntı minare kılıfa sığmıyordu.

Ali İsmail için Mehmet için
Kayseri'de Kartal'da
BULUŞUYORUZ
**Katillerin
Peşindeyiz**
3 Şubat Pazartesi Saat 09.00 Kayseri Adliyesi
5 Şubat Çarşamba Saat 13.30 Kartal Adliyesi

Punto Deri'de Mücadele Coşkusu

Punto Deri işçilerinin mücadelesi, eylemler ve destek ziyaretleriyle büyüyen sürüyor. Mücadele Birliği Platformu 166 gündür direnişte olan Punto Deri işlerine destek ziyaretinde bulundu. Punto Deri'deki mücadele süreci deri ve tekstil sektöründe işçi sınıfının durumu ve sendikal mücadele üzerine sıcak sohbetlerin yapıp şiirlerin, ezgilerin paylaşıldığı ziyarette, Punto işçileri hiç eksilmeyen coşkularını ve kazanılmakta kararlılıklarını dile getirdiler. "Patron başını eğip giriyor buraya, ama bizim başımız dik ve biz zaten kazandık şimdiden mücadeleyi" diyorlar.

5

Marmara'da Faşist Saldırıları

Marmara kampüsünde günlerce süren faşist saldırılar 24 Ocak günü, akşam saatlerinde yerleşke önünde KESK'e bağlı 6'Nolu Üniversiteler Şubesi Eğitim Sen'li akademisyenler, İstanbul Üniversitesi öğrencileri ve öğrenci örgütleri katıldı. Akademisyenler "Öğrencime Dokunma", İstanbul Üniversitesi öğrencileri "Çeteler dışarıda Öğrenciler İçeride, J1 Heval Ercan Re Azadi", Marmara Üniversitesi öğrencileri ise "Saldırıların Faileri Bulunsun, Can Güvenliği ve Öğrenim Özgürlüğü İstiyoruz" yazılı pankartları açtı.

3

Yeni Bir Toplumsal Devrimler Çağı
C.Dağlı 2

Hükümet Neyin Hazırlığını Yapıyor
Taylan Işık 4

Keskin Dönemeç-1
Umut Çakır 5

Anti-Faşist Mücadelede Gençlik
Umut Güneş 7

Ayaklanmadan Demokratik Devrime
Özgür Güven 9

YENİ BİR TOPLUMSAL DEVRİMLER ÇAĞI

BAŞYAZI

C. Dağlı

Çeşitli kıtalarda, Latin Amerika'da, Tunus ve Mısır'da, Avrupa'da, Türkiye ve Kürdistan'da devrimci toplumsal patlamalar, gelişen yoğunlaşan büyük devrimlerin ilk patlamalarıdır. İlk örnekleri görülen büyük devrimler, bir süredir dünya genelinde beliren, yeni devrimci dönemin içinde boy veriyor.

Devrimler, belirli tarihsel dönemlerin ve gelişmelerin ürünüdür. Marksizm bize, toplumsal ve siyasal olguları belirli bir toplumsal çerçeve içinde ele almamız gerektiğini öğretir.

Büyük bir toplumsal devrim olan Paris Komünü (1871), o günkü tarihsel koşulları içinde gerçekleşti. Komün'ün, Avrupa'nın ve Fransa'nın o sıradaki genel siyasal durumuyla yakın ilişkisi vardır. Aynı şekilde, Fransa-Prusya savaşıyla ve yol açtığı sonuçlarla da sıkı bir ilişkisi var.

Yirminci yüzyılın başında yeni tarihsel koşullar ortaya çıktı. Kapitalizmin tekeli kapitalizme (emperyalizme) dönüşümüyle birlikte, kapitalizmin iç çelişkileri ve emperyalist güçler arasındaki sürtüşmeler keskinleşti, şiddetlendi ve ön plana çıktı. Bu şartlarda patlak veren I. Emperyalist Dünya Savaşı, işçi sınıfı ve halk kitleleri için büyük bir sosyal yıkım getirdi. Rusya'da ve Avrupa'da devrimci kriz gelişti. Devrimci kriz Rusya'da sosyalist devrimle sonuçlanırken, Avrupa'da da arka arkaya devrimci ayaklanmalar patlak verdi. Ekim sosyalist devrimi proleter devrimler çağını başlattı.

Kırkı yılların sosyalist devrimi, yeni tarihsel koşullarda zafere ulaştı. Burada belirleyici olan iç çelişkiler ve iç çatışmalardır; ezen sınıfla ezilen sınıfların çatışması. Bunun yanında Sovyetler Birliği'nin varlığı ve etkisi, İkinci Dünya Savaşı'nın Avrupa'da ve Doğu Avrupa'da yarattığı ağır yıkım, büyük acılar da devrimi hızlandırıcı bir rol oynadı. İşgalci faşist Alman ve İtalyan ordularının kesin yenilgisi ve Sovyetler Birliği'nin büyük kesin zafere, içerideki mücadelenin sonuca gitmesi ve halkın zaferiyle sonuçlanmasını sağladı.

Aynı tarihsel dönemde Çin, Kore ve Vietnam devrimleri, zafere ulaşan devrimler oldu. 1 Ocak 1959'da, Küba Devriminin zafere kavuşmasıyla, Latin Amerika halklarının devrimci mücadelesi büyük bir güçle ileri atıldı.

Bu çok kısa özetin amacı, proleteryanın toplumsal devrimlerinin gerçekleştiği belirli tarihsel çerçeveye işaret etmektir.

Şimdi yeni tarihsel koşullarda ve yeni bir toplumsal devrimler çağındayız. Yeni tarihsel döneme, geçen 90'lı yılların ortalarından itibaren girdik. Latin Amerika'daki devrimler, bu sürecin ilk devrimleri oldu. Olanlar büyük toplumsal devrimlerin ilk patlamalarıdır. Bunları başka patlamalar izleyecektir. Dünya devrimi, çeşitli ülkelerde zafere ulaşan devrimlerle, dünya genelinde büyük bir hız kazandı.

Eski toplum bir zorunluluk olmaktan çıkmışken, onun yerini alacak yeni toplum ise bir zorunluluk durumuna gelmiştir. Toplumsal devrim bu zorunluluktan doğuyor.

Tekeli kapitalizm altında toplumsal üretim ileri boyutlar kazandı. Dolayısıyla üretimin bu gelişmiş toplumsallığıyla, kapitalist özel mülkiyet arasındaki çelişki de o ölçüde gelişti, keskinleşti ve öne çıktı. Aradaki çelişki çok belirgindir.

Proleteryanın toplumsal devrimi bu çelişkiler tarafından gündeme getirilmiştir ve görevi bu çelişkileri çözmektir. Toplumsal üretici güçleri, kapitalist tutsaklıktan kurtarmak, onları özgürleştirmektir. Ancak o zaman, üretimin toplumsal karakteri, onu gemleyen bir üretim ilişkisi yani mülkiyet ilişkisi kalmayacağından sonuna kadar gelişebilecektir.

Üretici güçlerin ve emeğin toplumsallaşması tekeli kapitalizm tarafından bu temelde obalecek en ileri düzeye vardı. Tekeli kapitalizm altında bilim ve teknolojinin gelişmesi, emeğin toplumsallaşmasını çok ileri götürdü.

Bu yüzden, toplumsal üretici güçlerin, eski mülkiyet ilişkilerine karşı evrensel başkaldırısı çok daha şiddetli duruma gelmiştir. Dünya genelinde gelişen halk ayaklanmaları, bu temelde ortaya çıkmıyor.

Tekeli kapitalizmin bugün geldiği bu nokta, açıkça ortaya konmadan, yeni tarihsel koşulların maddi zeminleri açıklanmadan, dünyaya yayılan yeni bir toplumsal devrim dalgası anlaşılabilir.

Devrim ancak çelişkilerin gelişmesi temelinde ele alınabilir; çünkü devrimin kendisi, temelindeki uzlaşmaz çelişkilerin gelişmesiyle toplumun gündemine gelir. Bugün tekeli kapitalizm zeminleri üzerinde, sistemin iç çelişkileri ve karşıtlıkları en ileri noktaya varmıştır.

Üretimin ileri düzeydeki toplumsallığı, toplumun ortak denetimini zorunlu yapmıştır. Toplumun denetimi olmaksızın ekonomik krizler, doğanın tahribatı bugünle kıyaslanamayacak bir düzeye varır.

Hangi yönde bakarsak bakalım, yeni ve daha ileri bir topluma geçiş zorunluluğu, bugün çok daha anlaşılır hale gelmiştir. Bu, yeni bir toplum gerçekliğidir. Gerçeklik, kendi gerçekliğini yani zorunluluğunu herkese kabul ettirir. Bu, yeni olanın, doğmakta olanın gerçekliğidir.

Sadece ekonomik koşullar değil, dünyadaki politik koşullar ve objektif siyasal durum da devrimin yeni örneklerinin ortaya çıkmasına uygun.

Doksanlı yılların ortalarından başlayarak, dünyada yeni bir devrimci dönem, yeni bir devrimci süreç, yeni bir devrimci yükseliş başladı. Yeni süreç, o tarihle başlayan ve neredeyse 20 yıldır kesintisiz olarak süren alt üst edici eylemler temelinde gelişti.

Devrimci süreç bazı yerlerde devrimle sonuçlandı, daha başka yerlerde ise patlayan kitle ayaklanmaları, devrimin koşullarını olgunlaştırdı.

Kapitalizmin saldırılarına, yıkıcı sonuçlarına, bu baskı ve sömürü düzenine karşı dünya çapında büyük kitle eylemleri bu sırada sökün etti. İsyan ve ayaklanma düzeyine varan bu eylemlere katılanların niceliği, geçmiş yılları çok aştı. Geçmişte pek yaşanmayan bir gelişme ortaya çıktı. Eylemler dünyanın bir çok ülkesinde ve kentinde aynı anda gerçekleşiyordu.

Bu denli kitlesel, bu denli yoğun ve dünya düzeyinde örgütlenebilen eylemler, bugünkü tarihsel koşullarla bağlantılıdır ve toplumda devrimci dönüşümün gereğini ve zorunluluğunu ifade ediyor.

Çok uzun süre sıradan eylemlerle yetinen Avrupa ve ABD, etkin mücadele alanı duruma geldi. Eylemler ve eylemlere katılanlar yalnızca nicelik olarak artmakla kalmadı, mücadele devrimci nitelik kazandı.

Sınıf mücadelesi, küresel iç savaş biçimini aldı. Dünya devrimi, ülkelerde ve kıtalarda birbirini tetikleyen devrimlerle büyük bir ilerleme gösterdi.

Eylemlerin gelişme çizgisi genel olarak devrimci yöndedir. Bunun temel nedeni, kitlelerin kendi yaşamlarında radikal bir değişiklik istemeleridir. Köklü bir değişim ise köklü bir devrimi gerektirir. Yığınların geçmişle bağlarını radikal biçimde koparacak ve derine gidecek bir devrim.

Devrim öncülük edecek ve onu sonuna dek götürecektir olan proleter kitlelerdir. Toplumsal devrimi gerçekleştirecek olan devrimci sınıf, görevini yerine getirecek teorik ve politik birikime sahiptir. Bir çok eylemden geçmiş gelişkin bir proleter hareket ve kitle hareketi var. Proleteryanın yanında yer alan çok büyük bir kitle gücü açığa çıkmıştır. Dolayısıyla işçi sınıfı, bu koşullarda, hedefine doğru ilerlerken çok daha geniş güç, destek ve olanaklara sahiptir.

Bir ülkede devrim zafere ulaştığında, devrimin halklardan tecrit edilmesi için ne denli uğraşırsa uğraşsın, uluslararası burjuvazi, başarılı olamaz. Enternasyonal dayanışma öylesine bir noktaya ulaşmış ki, her devrim, her devrimci hareket en geniş dayanışmayı yanında bulur.

Özce, yeni bir toplumsal devrimler çağı başlamıştır ve engellenemez biçimde ilerliyor.

Hrant Dink İçin

Agos gazetesi yayın yönetmeni Hrant Dink katledilmesinin 7. yılında, onbinler tarafından anıldı.

19 Ocak günü Taksim Meydanı ve Şişli Kurtuluş tarafından, iki koldan, AGOS gazetesi önüne Hrant Dink'in katledildiği yere yürüyüş gerçekleştirildi. Binlerce insanın katıldığı anma eyleminde insanlar ellerinde "Afetmeyeceğiz", "Hepimiz Hrantız, Hepimiz Ermeniyiz" ve Hrant'ın resimlerinin olduğu dövizler taşıdı.

Polis Gezi parkını ve bir çok sokak girişini kapattı.

Osmanbey'e ulaşan Tatavla forumu, pankart açarak "Ergenekon caddesi" ismini "Hrant Dink Caddesi" tabelası asarak değiştirdi. Bir polis aracına da "Katiller" yazıldı. Burada "Burası Hrant Dink Caddesi" diye slogan atan kitlenin hemen yakınında olan metro istasyonu girişinde polislerin bir kişiyi gözaltına almak istemesi üzerine, polisle eylemciler arasında gerginlik yaşandı. Eylemcilere biber gazı sıkıldı.

Saatler 15.00 itibarıyla Agos önünde anma başladı. Karanfiller Agos önüne bırakıldı, Agos Gazetesinin bulunduğu binaya "Buradayız Ahparig 7. Yıl" pankartı asıldı. Balkondan konuşmalar başladı.

Anmaya Dink'in eşi Rakel Dink ve kızı Sara Dink, DİSK Genel Başkanı Kani Beko, DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, BDP, HDP, Mücadele Birliği Platformu ve bir çok siyasi örgüt eyleme destek verdi. Mücadele Birliği Platformu Osmanbey durağına "Hrant-Roboski Katleden Faşist Devlettir" yazılı pankart açmaları dikkat çekti. Trabzonspor, Beşiktaş ve bir çok taraftar grupları sloganları ile yürüyüş kortejine destek verdi. Bandista Hrant için şarkılar çalarak yürüyüşün en

önünde yürüdü.

Hrant Dink'in katledildiği saat olan 15.05'te saygı duruşuna geçildi. Hrant'ın ses kaydı dinletildi. Her yıl olduğu gibi Dink ailesi Agos gazetesinin penceresinden yürüyüşçüleri selamladı.

Hrant'ın arkadaşları adına açıklamayı Gülten Kaya yaptı. Kaya'nın konuşmasından satır başları şöyle; "Kardeşimiz Hrant, bizler, burada olanlar, kardeşlerin ve arkadaşların, tam yedi yıl önce senin ayakkabılarını giydik ve öyle basıyoruz yere.

Senin muhteşem aklına soruyoruz şimdi; adalete düştüğünde insanlık hangi pusulayla bulur yönünü?

Giderek hantallaşıp budanan, hareket alanı kalmamış bir hukukla yola nasıl devam edeceğiz derken, yolumuz parklara düştü. Tarihin zamana boyun eğdiğini gördük, orada aldık gittim de selamını, kumru ve serçelerden. 'Gittiler' dediklerimiz parkın ağaçları arasından gülümsüyordu, o uzun gölgeli gençlere ve çocuklara... Resimlerdeki suretleriniz bir dokumuşta ve oracıkta can-

lanıverdi.

Acının üzerine tuz eken bu devletin askeri yargısı da sivil yargısı da merhametten ve adaletten yoksundur artık. Bu cümlemizi koyduk orta yere, çünkü evlatlarımızın kahrından ölüyor artık, Roboski anneleri. O kahurla öldü Fadime Ayvalıtaz ve Berfo anne. Onların ve Cumartesi annelerinin bedduası değil,

Hepimiz Hrant'ız!

İzmir'de Hrant Dink'in ölümünün 7. yılı anısına yapılan yürüyüş saat 14.00'da Basmane Gar'da toplanılmaya başladı. Buradan Sevinç Pastanesi'ne yapılan yürüyüşle bir basın açıklaması yapıldı.

DİSK Ege Bölge Temsilcisi Memiş Sarı'nın yaptığı açıklamada "Hrant'ı katleden egemen güçler, cinayetin ardından geçen 7 yıl boyunca büyük bir uyum ve kararlılıkla bu cinayete sahip çıkmaya devam ettiler. 'Müsamere' şeklinde geçen yargılamaların ardından '2 tetikçinin münferit cinayeti' olarak sunuldu Hrant'ın ölümü.

Hrant Dink'in öldürüldüğü gün, bu ülke tarihinin en karanlık günlerinden birisidir. Fakat Hrant Dink cinayetinin sorumlularını karanlıklarda, derinlerde gizlenmiş güç odakları değildir.

Cinayetin sorumlusu, AKP eliyle her geçen gün halk düşmanı karakterini güçlendiren devletin ta kendisidir.

2013 Büyük Haziran Halk Hareketi ile AKP'nin yeni rejimlerine dur diyen, AKP'nin gerici, baskıcı, ırkçı, halk düşmanı düzeninin meşrutiyetini yerle eden halkımız, Hrant'ın katillerinden hesap soracaktır.

Aydınlık bir gelecek kurmak için bundan başka seçeneğimiz yok." dedi.

Eylem müzikler ve sloganlarla sona erdi.

Kardeşliğe Giden Yol Hrant Dink Caddesi'nden Geçiyor!

Tatavla Forumu, Hrant Dink'in katledilmesinin 7. yıldönümünde, Ergenekon Caddesi'nin adını değiştirerek "Hrant Dink Caddesi" ilan etmişti.

Yaptıkları açıklama ile "Hrant Dink'i katlederek bu ülkenin yoksul halklarına, azınlıklara mesaj vermek istemiştir egemenler. 'Benim istediğim kadar özgürsünüz. Benim istediğim gibi olacaksınız' Kendisinden olmayan herkesi öteki kılan bu faşist ve ırkçı kafa, Hrant'ın nezdinde kendisine muhalif bütün sesleri susturmak istemiştir. Hayır susmayacağız! Bugünlerde anlatılan ileri demokrasi hikayeleriyle olanları unutmamız istenmektedir. Asla unutmayacağız! Unutturmayacağız!" diyerek çocuklarının okullarına Hrant Dink caddesinden geçip gideceklerini, "Pangaltı metrodan çık sağa dön, Hrant Dink Caddesi" diye tarif edileceğini anlatarak "O caddeden her geçtiğimizde bir kez daha anacağız Hrant'ı. Çekilen acılar bir daha yaşanmasın diye, bir güvercinin ruh te-dirginliğinde olmayalım diye, bir kez daha halkların kardeşliğinden başka çıkar yolumuz olmadığını anlayalım diye!" dedi.

Tatavla Dayanışması taleplerini de şöyle sıraladı: "Türkiye halklarına dayatılan tekçi devlet zihniyetinin ırkçı isim değişikliği şeklinde sokaklarımıza yansması, yaşadığımız mahallelerde 'Ergenekon, Bozkurt, Türkbeyi, Talat Paşa' gibi isimlerle yıllardır hayatlarımıza sokulmaktadır. Sementlerimize koyduğumuz ırkçı, tek tipçi isimleri değiştirmenin ilk adımı olarak 'Ergenekon' caddesinin isminin 'Hrant Dink Caddesi' olarak değiştirilmesini istiyoruz! Bu talebimizin takipçisi olacağız! Hrant Dink ismine sahip çıkmak, geçmişimizle yüzleşmek ve geleceğimizi birlikte kurma iradesini göstermektir.

19 Ocak 2014 günü, Şişli semtimize kampanyamız kapsamındaki Hrant Dink aşılarımız ırkçı faşistler tarafından sökülüştür. Her türlü baskı ve saldırının bizleri yıldıramayacağını belirtelim.

Sokaklarında özgürlüğün dolaştığı bir mahalle, bir kent, bir ülke ve barış dolu bir dünya için...

SOKAKLARIMIZDAN İRKÇİ İSİMLERİ SÖKÜP ATACAĞIZ! YAŞASIN HRANT DINK CADDESİ! YAŞASIN MÜCADELEMİZ! Tatavla Dayanışması"

Enerji Sanayi Maden Emekçileri Sendikası (MİGEM) Genel Kurulu Yapıldı. "Emeğin Dünyasının Kurulması İçin Yan Yana Olmalıyız"

Enerji Sanayi Maden Emekçileri Sendikası Ankara 1 No'lu Şube 5. Olağan Genel Kurulu, 18 Ocak Cumartesi günü Elektrik Mühendisleri Odası konferans salonunda gerçekleştirildi. Açılış, Divan Seçimi ve saygı duruşunun ardından konuşmalarla geçildi.

DSİ'den bir emekçi söz alarak; geçen dönemde sendikalara ve emekçilere yönelik saldırıların arttığını ancak bu saldırılara güçlü bir şekilde cevap verilemediğini ifade etti. Sendikal bürokrasiye yönelik eleştirilerde bulundu ve taban inisiyatiflerinin geliştirilmesinin gerekliliğinden ve işyeri meclislerini hayata geçirmenin öneminden bahsederek karar alma mekanizmalarında tabanın aktif olmasının önemine vurgu yaptı.

Genel kurulda söz alan emekçiler; genel olarak sendikaların tabanla ilişkisinin zayıflığı, sistem karşıtı mücadele yerine AKP karışıklığı üzerinden politika yapmanın yanlışlığı ve sendikal faaliyetlere kadınların katılımının önemli olduğu konularla görüş belirttiler.

Son olarak ise MİGEM emekçisi Cihan Öz söz aldı, "Gençliğin dinamikliği ve ayaklanmacı ruhu ile genel kurulunu selamlıyorum" diyerek konuşmasına başladı ve "keşke tüm kimlikler kendilerini burada amadilleri ile ifade edebilselerdi" sözleri ile devam etti. Konuşmasında 22 yaşında olduğunu belirterek, Haziran Ayaklanması'nda insanlardaki değişim özlemini, kapitalizmin çürümüşlüğü ve kapitalizmin sonunu gördüğünü ifade etti. Daha sonra öz örgütlülük olan sendikaların bu süreci karşılamadığını ve sistemin imdadına koşarak emniyet supaplığı yaptığını ve bunun da sendikalardaki bürokratinin yarattığı çürümüşlükten ileri geldiğini belirtti. Son olarak, "Emeğin dünyasının kurulması için yan yana olmalıyız!" sözleri ile konuşmasını bitirdi.

Devrimci Emekçi Komiteleri de ESM 1 No'lu Şube 5. Olağan Genel Kurulunu selamlayarak bildiri dağıtımını yaptı. Bildiri dağıtım sırasında ve sonrasında emekçilerle yapılan sohbetler oldukça verimli geçti.

Şube Genel Kurulu "Ortak Liste Yöntemi"yle belirlenen listenin yönetime seçilmesiyle sonuçlandı.

Ankara Mitingi Üzerine

Toplumsal muhalefetin dört temel ismi; KESK, DİSK, TTB ve TMMOB bir eylemi daha kotardılar... Halka ulaşmaya çabalamayan, geniş kesimleri içerisinden nasıl alırsın kaygısı taşımayan bu eylemde de her şeyin değerini belirleyen EMEK yine esirgenmişti. Çalışma yoktu, çaba yoktu, istek yoktu... Çünkü yine karar organları sınıf sendikasında olduğu gibi çalışmamış; "Özgürlük, Barış, Demokrasi, Adalet ve Emek Mitingi" küçük bir düzeltmeyle ülke gündeminde yolsuzluk ve rüşvet olaylarının ayyuka çıkmış olmasından kaynaklı olarak, "Bozuk Düzendeki Sağlam Çark Olmaz" mitingine dönüştürülmüştü.

Sendikaların Genel Kurul gündemlerinin arasına sıkışmış, iş yerlerine, işçi sınıfına duyurusu yapılmayan, afişi asılmayıp, bildirisi yeterince dağıtılmayan miting bir çok katılımcısı, sosyal medya üzerinden "Bu Pisliği Halk Temizler" konulu iletiler sayesinde haberdar olmuştur.

Emekçilerin samimiyetle katıldıkları, son dönemde gerçek kimliğini ortaya koyan, kapitalizm karşısında yaşanan hak kayıplarına karşı, çıplak ayaklarla katıldığı miting düzenleyicileri katılımın az olması, coşkunun hiç olmayışı karşısında hiç de şaşırılmış gözüküyorlardı.

Sihhiye Meydanı'na sıkışmak, Ethem Sarısülük'ün ölümsüzleşmesi, binlerce insanın yararlanması, binlercesinin göz altına alıp devlet terörü ile karşılaşması, onlarcasının gözünü ya da başka uzvunu kaybetme pahasına kazandıkları KIZILAY Meydanı'ndan vazgeçmek anlamına geliyordu. Gezi'de iktidara talip olup HÜKÜMET İSTİFA diye haykıran halk kitlelerinin Aşilin Topuğuna kılıç sallanmasına karşı bu eyleme sahip çıkamaması sendikalar tarafından sorgulanmalıdır.

Açık ki halkımız artık, her şeyin para tarafından belirlenmediği bir dünyanın olanaklı olduğunu görmüş ve kısa bir an bile olsa o tada varmıştır. Kapitalizmin; ahlaklılığı, ahlak haline getirdiği yaşam biçimi yıkılıp, yerine insani olanın kurulacağı bir iktidar hedefi olmayan eylemlere itibar etmemektedir. Burjuvazinin yönetmezliği her boyutu ile gün yüzüne çıkmıştır. Ve halk kitleleri artık burjuva asaklar tarafından yönetilmek istememektedir. Bu isteğin önünü, halkın biriken enerjisini boşaltmaya yönelik, hedef sapıtma eylemleri kese-meyecektir.

Artık İktidar Dışındaki Her Şey Hiç Bir Şeydir!

Devrimci Emekçi Komiteleri'nin dağıttığı bildiri şöyle:
ENERJİ SANAYİ VE MADEN EMEKÇİLERİNE NASIL BİR YÖNETİM İSTİYORUZ?

ESM Emekçisi Arkadaş, hangi aşamada olursa olsun, temsilciliğe, delegeliğe ya da yöneticiliğe seçilenler; yalnızca ve yalnızca emekçilerin sözcüleri ve köprüleridir. Bu yüzden emekçiler olarak seçimlerimizi, kendilerimize YÖNETİCİ değil YÜRÜTÜCÜ seçtiğimiz gerçeğini unutmadan yapmalıyız. Bizlerin belirleyeceği delegeler; Genel Kurulda, Şube Yürütmesinde ve Genel Merkezde bizlerden yetki aldıktan sonra bizlerin temsilcisi ve aldığımız kararların yürütücüsüdürler. Yetkiyi alanın, kendisini oraya getirenleri unuttuğu bir temsil yetisi istemiyoruz. Unutmayalım ki seçerek yetkilendirdiğimiz temsilcilerimizi, geri çağırarak da sendika üyeleri olarak en doğal hakkımızdır.

BİZ EMEKÇİLER OLARAK, BİZİMLE İLGİLİ OLAN HER ŞEYİ; KARARLARIMIZLA KATILMAK İSTİYORUZ!

Sendikamızca alınan tüm kararların genel üyelerin çağrıldığı ve tüm çalışanların katıldığı toplantılarda alınmasını, sekreterlik, müdürlük, müsteşarlık, bakanlık vb. tüm idarelerle yapılan görüşmelerde yalnızca bu ortaklaşa alınan kararların savunulmasını ve yine görüşmeden hemen sonra genel toplantılarda, bu görüşmelerin tutanaklarıyla birlikte hesabının verilmesini istiyoruz! Unutmayalım ki karar süreçlerinde emekçilerin olmadığı kararlar, emekçilerin kararı olamazlar.

BİZ EMEKÇİLER, BİZİMLE İLGİLİ OLAN HER ŞEYİ; DUYMAK, GÖRMEK VE BİLMEK İSTİYORUZ!

Çalışma yaşamını ve emekçileri konu alan hiçbir şey, kapalı kapılar arkasında kalmamalıdır. Tüm görüşmeler tutanak altına alınmalı, bu tutanaklar her üyenin rahatlıkla ulaşabileceği yerlerde bulundurulmalıdır. Unutmayalım ki sendikalar; sendikal bürokrasinin babasının malı değil, emekçilerin sınıfsız, sınırsız, özgür, eşit ve mutlu bir dünya yaratma ideali uğruna araç olarak kullandıkları öz örgütleridir.

EMEKÇİLER;

Seçme sorumluluğumuz, sadece bugünü değil geleceğimizin de yolunu çizicek. Yaptığımız seçimler sadece bizim değil sınıf kardeşlerimiz de yolunu çizicek. Yeni dönem çalışma yaşamımızda pek çok şeyi değiştirecek. Bu yüzden seçimlerimize bilinçli olarak katılmak, sendika üyesi emekçiler olarak, sendikalarımızda emekçiler tarafından alınan kararların YÜRÜTMEŞİ görevini yapacak olan ŞUBE YÜRÜTMEMİZDEN beklentilerimizi ortaya koymanın sağlıklı bir seçim ortamı oluşturacağımızı düşünmekteyiz. Emeğin toplan kurtuluşu yolunda atılan her adımın, konulan her emeğin önemini biliyor, yaptığımız seçimlerin Emeğin Dünyası'nın kurulması yolunda yolunuzu aydınlatmasını istiyoruz.

Dünya Emeğin Olacak!

DEVRİMCİ EMEKÇİ KOMİTELERİ / ANKARA

Kesk'li Tutuklar Serbest Bırakılsın!

29'u tutuklu 56 KESK üye ve yöneticisi hakkında 'örgüt üyesi' oldukları gerekçesiyle açılan ve 23 Ocak günü İstanbul 16. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülecek dava öncesinde KESK üyeleri Çağlayan'da bulunan İstanbul Adalet Sarayı C kapısı önünde toplandı.

Adliyenin 'C' kapısı önünde oturma eylemi yapmak isteyen memurlara, polis biber gazı ile saldırdı. Polis önce yerde oturan ve kolkola giyerek birbirine kenetlenen memurları teker teker almak istedi. Ancak grup biber gazlı müdahaleye rağmen oturma eylemine devam etti. Polis daha sonra grubun adliyenin 'C' kapısı önünde açıklama yapmasına izin vermek zorunda kaldı.

Grup adına açıklama yapan Gökçe Uluada, 19 Şubat 2013'de devrimci memurların gözaltına alındığını belirterek, devrimci memurların 11 aydır tutuklu olduğunu söyledi. Hükümeti eleştiren Uluada, "Bağımsız yargı diye bir şey yoktur. Recep Tayyip Erdoğan karar verir, mahkemeler kararı uygular. Uygulamazsa savcılar ve hakimlerin yerleri değiştirilir. AKP'nin gerçek yüzü yolsuzluk ve rüşvet operasyonunda gün yüzüne çıkmıştır. 32 devrimci memur toplamda 56 olmak üzere Bilal Erdoğan'ın yargılamayan mahkemelerde bugün yargılanacaklardır. Tutuklanan devrimci memurlar serbest bırakılsın" dedi.

Polisin saldırı öncesi adliyenin karşısındaki alanda basın açıklaması yapan KESK Başkanı Lami Özgen ise KESK'e yönelik operasyonları ve açılan davayı eleştirdi. "Arkadaşlarımız haksız hukuksuz bir şekilde yargılanmakta ve tutuklanmakta" diyen Özgen, "İddianamede isnat edilen bütün suçlar bizim sendikal eylem ve etkinliklerimizdir. Piknikten tutun tatile kadar sendika toplantılarına kadar hepsi suç unsuru haline getirilmiş bir iddianame. İlegal örgüt üyeliği noktasında arkadaşlarımız 11 aydır haksız hukuksuz ve peşinen cezalandırma amacıyla cezaevinde tutulmaktadır. Bu baskılara boyun eğmedik eğmemeye de devam edeceğiz" diye konuştu.

Duruşmada 24 KESK'li için tutuksuz yargılama kararı verildi ve serbest bırakıldılar.

KESK İzmir'de Basın Açıklaması Yaptı

BAS İzmir Bayraklı Adliyesi önünde KESK'li emekçiler, tutuk arkadaşları için basın açıklaması yaptı.

24 Ocak Cuma günü 12.30'da İzmir Şube Başkanı Ramiz Sağlam tarafından yapılan açıklamada, 19 Şubat 2013 günü yapılan baskın ardından tutuklanan 66 Kesk'li emekçinin serbest bırakılması talep edildi. Basın açıklaması sırasında Sağlam Adliye'ye dönerek "Emekçilerle uğraşacağımıza yolsuzluk yapanlarla uğraşın" dedi.

Açıklama "Gözaltılar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldırılmaz!" sloganlarıyla son buldu.

EDİTÖR

TIRLAR - SIRLAR

Takke düştü kel göründü. Adana-Hatay karayolu üzerinde birbiri ardına yakalanan cephanelik dolu TIR kamyonları Türkiye'nin, devletiyle hükümetiyle, MİT'yle, itile Suriye savaşının neresinde olduğunu ortaya koydu.

Bilinen bir şeydi denilebilir; öyleydi de. Yine de TIR kamyonlarının tepeme silah yüklü biçimde yakalanmaları, Türkiye'nin savaşa dahil konusunda en sıradan insanda bile kuşku bırakmadı. Türkiye, savaşın tam ortasındaydı.

Suçüstü yakalanmış olmanın telaşıyla hükümet, TIR'ların Suriye'deki cinayet şebekelerine silah taşıdığı inkâr etmeye kalktı. Önce "insani yardım ve devlet sırrı" gerekçesiyle TIR kamyonlarının yükünü gizlemeye ve kamyonların aramasını önlemeye çalıştı.

Karşı-devrim cephesinin kendi arasındaki savaş TIR kamyonlarının birbiri ardına yakalanmasını getirdi. Görüldü ki, mühimmat yüklü kamyon sayısı bir-iki değil onlarcaydı. Artık çalınmış minare kılıfa sığmıyordu.

Üstelik "insani yardım"ı "devlet sırrı" olarak göstermek emekçi sınıfların, toplumun zekâsıyla alenen alay etmekte. Sürdürülebilir bir durum değildi. "Yapıyorsak yapıyoruz, size ne" küstahlığını ele aldılar.

Belli ki ortada geri adım atamayacakları yaşamsal bir konu var. Asıl mesele, devlet ve hükümetin, işi küstahlığa vardırma pahasına geri adım atmalarına izin vermeyen o yaşamsal konuyu açığa çıkarmakta.

Bunun açığa çıkarılmasında bize yardımcı olabilecek bir "itiraf" ve bir belge var.

İtiraf, RTE ile "yağan yağmurda beraber ıslanacak" kadar yakın olmakla övünen gerici bir yazara ait. A.Selvi nam bu gerici yazar yazdığı gazetede şu itirafı yapıyor:

"Eğer Türkiye, Suriye içinde kendine yakın gruplarla bu önlemleri almazsa 2 yıl sonra Türk Silahlı Kuvvetleri Suriye'ye girmek zorunda kalabilir.

"PKK saldırıları nedeniyle yıllarca Irak'a sınır ötesi operasyon düzenlemek zorunda kalmadık mı?"

Demek oluyor ki,

1- Devlet ve hükümet Suriye'de "kendine yakın gruplar" eliyle bir savaş yürütüyor. TSK'nın işini bu katil sürülerine yaptırıyor.

2- Katil sürülerinin şimdiki öncelikli hedefleri Rojava'dır. Eğer bunlar başarılı olamazlarsa "iş başa düştü" diyerek Türk Ordusu devreye girecek.

3- Bu güne kadar yaptıkları gibi bundan sonra da bu katil sürülerini her yönden desteklemekte kararlılar. (Hükümetle "Çözüm Süreci" peşin-deki UKH bunu nasıl okur bilemiyoruz)

Peki kim bu katil sürülerini?

Bunun yanıtını, İçişleri eski Bakanı Muammer Güler'in yayınladığı, basına sızan bir "Genelge"sinde buluyoruz. Güler, emrindeki devlet kurumlarına şu talimatı veriyor:

"Bölgesel çıkarlarımız temelinde Suriye'de bölücü örgüt PKK uzantısı PYD güçlerine karşı desteklediğimiz El Nusra Mücahitlerine aşağıda belirlenen çerçevede desteğin sunulması..", diye yazdıktan sonra bu desteğin kimler tarafından ve nasıl yapılacağını anlatıyor Muammer Güler.

Ayrıntılar şimdilik önemli değil ama İçişleri Bakanının 2011 Mart tarihli talimatnamesinden şunu görmüş oluyoruz: Türkiye, El Nusra denen şeriatçi katil sürüsüne, devlet ve hükümet politikası olarak, silah dâhil, her türlü desteği sağlıyor.

TIR'ların nereye gittiği, içindeki yükün ne olduğu, hükümetin ve devletin "TIR Politikası"nda neden bu kadar ısrarcı olduğu artık daha iyi görülüyor.

Bu arada başka bir şey de görmüş oluyoruz: Devletin ve hükümetin hiçbir sırrının ömrü birkaç gündenden fazla olmuyor. Sırlar, TIR'ların dor-selerinden otobanlara yayılıyor.

Bir devletin tel tel döküldüğünün, çözüldüğünün bundan daha güzel bir resmi olabilir mi?

"Kürdistan'dan Hoş Geldiniz"

Kürdistan'ın yiğit Cumartesi annelerini bilmeyenlerimiz var mı? Berfo ananın, evinin boyasını değiştirmeden, "oğlum geldiğinde tanyacak" umuduyla yıllarca beklemesini...

Cumartesi günleri Galatasaray Lisesi önünde kaybedilen evlatlarını, eşlerini, babalarını aramalarını... Bunları bilmeyenleriniz var mı? Suçlular bulunsun yargılsın dediler ve bunları söyledikleri için defalarca polis saldırısına uğradılar. Sebep ise evlatlarını arayan yiğit analarımızın 'görüntü kirliliği' yaratarak turistleri rahatsız etmesiydi birçok kereler.

23 Ocak günü 14.00 sularında Hacı Ahmet Parkı'nda kurulan taziye çadırında uçak rötar yaptığı için beklenen saatten geç gelen cenazeye katılım yoğundu. Cumartesi anneleri iki yiğit evladını daha bağrına bastı o gün. 1995 yılında gözaltında kaybedilen dayı-yeğen Nurettin ve Nejat Yalçinkaya'nın 2008 yılında Katarlı köyünde yapılan kazılar sonucunda kemiklerine ulaşılabildi. Nurettin ve Nejat Yalçinkaya 19 yıl sonra "Şehid Namırım" sloganları ve Cumartesi Anneleri'nin Kürtçe ağıtları eşliğinde son yolculuğuna uğurlandı.

Aynı tabut içerisinde birlikte getirilen dayı yeğenin cenazeleri "Kürdistan'dan hoş geldiniz" sözleriyle, analarımızın zılgıt ve ağıtlarıyla karşılandı. Cenazeler omuzda taşınarak "Şehid Namırım", "Ey Şehit Xwina Ta Erdê Namîne", "Bijî Serok Apo", "Ey Şehit Riya Te Riya Me Ye", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganları atıldı.

Yapılan konuşmalarda sık sık katillerin yargılanması gerektiği, bu kemiklerin Türkiye'nin insan haklarının bir resmi olduğu vurgulandı. Konuşmaların bitmesinin ardından konvoy halinde Sütlice Mezarlığı'na hareket edildi. Sloganlar eşliğinde yapılan cenaze töreninin ardından şehit ailelerine baş sağlığı dilendi. Mücadele Birliği okurları olarak biz de ordaydık.

HÜKÜMET NEYİN HAZIRLIĞINI YAPIYOR?

Taylan Işık

Artık kesin anlaşılıştır: UKH mevcut hükümet yıkılmasın diye kılı kırk yararak hareket ediyor.

Emekçi sınıfların ve Kürt halkının büyük bir kısmının "hükümet istifa" diye sokaklara döküldükleri, bu hedefle kendi tarihlerinin en büyük bir ayaklanmasını gerçekleştirdikleri bir sırada devrimci bir hareketin hükümet yıkılmasın diye mayınlı tarlada yürür gibi adım atması onun adına ne büyük talihsizlik; ne hazin bir durum!

Ne haksızlık ediyoruz ne de olmayan bir şeyi varmış gibi gösteriyoruz. UKH'nin böyle düşünmemize yol açan pek çok açıklamasından sonuncusu "Yangına benzinle gitmeyeceğiz" oldu.

Kastettikleri iktidar bloku içindeki çatışmada dinci bir grubun tarafını tutmamak adına hükümeti zora sokacak politikadan kaçınmaktı.

Oysa bu ikilem tümüyle gerçek dışıdır. Çünkü biliyoruz, hiçbir dinci grubun ya da burjuva kesimin peşine takılmadan kitlelerin "hükümet istifa" taleplerine uygun bir çizgi izleyerek devrimci politika geliştirmek mümkün. Halk iktidarı ve devrimci hükümet hedefi böyle bir devrimci politikanın temel noktalarıdır.

Dolayısıyla, şimdiki hükümet ve iktidara karşı mücadele etmenin başka bir dinci gruba hizmet edeceğini ileri sürmek, bu gerekçeyle "yangına benzinle gitmemek" hükümete destekten başka anlama gelmez.

Sakine Cansızların katledilmesinde devlet adına hükümet ve MİT'in rolünü ortaya koyan belgelere karşı UKH'nin cılız tepkilerini şimdilik bir kenara koyalım. Tepkilerin cılız kalmasında bu aynı hükümeti koruma politikasının temel rol oynadığını bir kenara not ederek hükümetin şu sıralar Kürt halkının özgürlük savaşına karşı nasıl bir hazırlık içinde olduğunu göz atalım.

Sondan başlayalım.

Biliniyor, Rojava halklarının Cenevre 2 Konferansında kendi temsilcileriyle temsil edilmesini önleyen güçlerin başında Türk devleti ve hükümeti geliyor. Rusya'nın Kürtlerin çağrılmasını isteyen açıklamalarına karşın Türkiye, ABD ve Suudi Arabistan'ın çabalarıyla bu engellenmiştir.

Türk Dışişleri Bakanı, Davutoğlu Ahmet, "Suriye rejimi unsurları, PYD unsurları, El Kaide unsurları bizim için güvenlik riski oluşturan faktörlerdir." Bakan'ın El Kaide konusunda Hitler'in Göbbels'ini gölgede bırakacak demagojisini bir kenara koysak kendisinden "Çözüm" beklenen hükümetin Kürt halkına nasıl yaklaştığı en yetkili ağızlardan birinden çok net anlaşılıyor.

Yeni de değil, ani bir refleksle söylenmiş sözler de değil.

Erdogan, yaklaşık bir yıl önce "Muhafız güçler PYD'yi sıkı sıkıya tutmaya başladı. Özellikle Kamışlı, Haseke'ye doğru PYD'nin çok ciddi sıkıntısı var. O süreci de muhalifler gayet iyi sürdürüyorlar." demişti.

Anlaşıyor, hükümetin politikası yeni değil ve bir süreklilik var. Dahası var.

Bir adım gerisine gidelim ve soralım:

Son haftalarda, Adana-Hatay güzergahında yakalanan tepeleme silah dolu onlarca TIR kamyonu nereye gidiyordu ve hükümet neyin hazırlığını yapıyor?

Bu sefer haberi çocuktan değil, dalkavuktan alalım. Hükümetin sesi gibi çalışan dinci/faşist bir ceridenin genel yayın yönetmeni Cenevre'de bulunan Davutoğlu'yla görüştüktan sonra şöyle yazıyor:

"Bir şekilde olaya müdahil olacak bir askeri seçenek gündeme gelecektir. Bugün uzak gibi görünse de işin gidişatından bu kaçınılmaz görünüyor. Türkiye için sınırın diğer tarafında istikrarlı bir bölge oluşturmak mecburiyeti doğabilir."

Burada yazar kendi görüşünü değil hükümetin, hatta daha ötesi, devletin ve onun parçası olarak MİT'in görüşünü aktarıyor.

Demek oluyor ki, TIR kamyonlarıyla silah taşınarak yapılan hazırlıklar, sadece katil sürülerini desteklemek, onları Türk Ordusu yerine savuşturmak için değil, ama bununla birlikte gelecekteki bir askeri işgal için yığınak yapmak amaçlıdır.

İşgali düşünülen bölge mi? Sahibinin sesi yazıyor zaten: Türkiye-Suriye sınırı boyunca, Rojava'yı da içine alacak şekilde olacak.

Denilebilir ki Türkiye bunu yapabilecek güçte mi ya da böyle bir maceraya atılmayı göze alabilir mi? Olmayabilir ama zaten konumuz bu değil.

Biz, kendisinden "Çözüm" beklenen ve yıkılmaması için ihtimam gösterilen; kendisine seçim sonrasında kadar süre tanınarak destek verilen (üstelik bu kaçınıcı destek) hükümetin ve onun başının Kürt halkına karşı nasıl bir politik ve askeri hazırlık içinde olduğunu göstermek istedik.

O kadar!

Kürt halkının özgürlük yolu, bu hükümete destek vermekten, yıkılmaması için kılı kırk yarmaktan değil, devrimci bir hükümet için mücadeleden geçiyor.

Taksim'de "İnternetime Dokunma" eylemine polis saldırdı. Polis Gezi Parkını ve Beyoğlu'nun bir çok noktasını ablukaya aldı. Tüm ara sokaklar polisler tarafından işgal edildi.

Eylem saati geldiğinde Taksim Meydanı'nda toplananlara çevik kuvvet kalkanlarıyla saldırdı.

Hükümetin internet kullanımına getireceği kısıtlama ve site kapatmalarını protesto etmek isteyen çoğunluğu gençlerden oluşan kalabalık kitle, Taksim Meydanı'nda bir araya geldi. "İnternetime Dokunma" yazılı pankart açan kitle, çevik kuvvetin kalkanlı saldırısına uğradı.

TOMA'dan sıkılan gaz ve su nedeniyle eylemciler Taksim'den Cihangir'e doğru geri çekildi. Kitle buradan İstiklal Caddesi'ne geçerek Galatasaray Lisesi önünde toplanan taraftar grupları ile bir araya geldi.

Bu kez polis Galatasaray'a yöneldi. Tomalar saldırıya geçti. Gecenin geç saatlerine kadar İstiklal Caddesi üzerinden Tak-

sim'e çıkmaya çalışan eylemciler arasında çatışmalar sürdü. Oda-kule'de kurulan barikatlar da akrep ve TOMA'larca dağıtıldı. Ergün Güney isimli bir kişi, plastik mermimin gözüne isabet etmesi sonucu yaralandı; 25'e yakın kişinin gözaltına alındığı görüldü.

Galatasaray Lisesi etrafını yaya trafiğine kapatan polis, Balı Sokak'ta toplanan eylemcilere gaz bombaları ile saldırdı. Eylemciler polise havai fişek ve taşlarla karşılık verdi. Balı Sokak'ı ablukaya alan sivil polisler, bir çok genci duvarlara yaslayarak önce darp etti sonra gözaltına aldı. Görüntü çekmek isteyen basın mensuplarını ise tartaklandı. Eylem sırasında Mücadele Birliği muhabiri de plastik mermilerle yaralandı.

Eylem gece geç saatlere kadar sürdü.

İzmir'de

"İnternetime Dokunma"

İzmir Alsancak'ta saat 18.00'da başlayan İnternetime Dokunma eylemi olaysız geçti. Sevinç Pastanesi önünde başlayıp kordon boyunu takip eden ve yine Sevinç Pastanesi önünde sona eren eylemde "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Her Yer Taksim Her Yer Direniş" sloganları atıldı.

"İşkence Alanı Sokaklar"

"İşkence Alanı Sokaklar: Toplumsal Olaylarda Kolluğun Zor Kullanımı, Etkileri ve Sonuçları" başlıklı sempozyumu Şişli Kent Kültür Merkezi'nde yapıldı.

Kimya Mühendisleri Odası, İstanbul Tabip Odası, İstanbul Eczacı Odası, Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD), İnsan Hakları Derneği (İHD), Türkiye İnsan Hakları Vakfı (THIV), Toplumsal Dayanışma İçin Psikologlar Derneği'nin tarafından 25 Ocak Cumartesi günü düzenlenen "İşkence Alanı Sokaklar: Toplumsal Olaylarda Kolluğun Zor Kullanımı, Etkileri ve Sonuçları" başlıklı sempozyumu Şişli Kent Kültür Merkezi'nde yapıldı. Sempozyumda devletin biber gazı, gaz bombası olarak ifade edilen kimyasal silahları kullanarak uyguladığı şiddet üzerinde durularak, insan sağlığını ciddi boyutlarda tehdit eden bu kimyasalların yasaklanması yönünde mücadele verilmesi gerektiği belirtildi. "Zararsız" denilen biber gazının da kimyasal olduğu hatırlatılarak, tarihten örneklerle kimyasal silah kullanımlarına değinildi; gazların 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı, Irak Körfez Savaşı, Halepçe, Dersim, 19 Aralık 2000 zindan katliamlarında kullanıldıkları söylendi.

Toplumsal olaylarda kullanılan kimyasal silahların gerek ateşli silah gibi kullanılmasından, gerek insanların kimyasal maddeye maruz kalmaları açısından ve insanlar üzerinde bir tehdit unsuru olarak kullanılmasından dolayı bir işkence yöntemi olduğunun vurguladığı konuşmalarda, Türkiye'de uzun yıllardan beri çeşitli şekillerde işkencenin var olduğunu ve Gezi ayaklanmasında bunun artık süreklilik kazanarak ve şiddeti artırılarak uygulandığı belirtildi.

Biber gazının yasaklanması için bir çalışma başlatılacağına söylendiği sempozyum, biber gazı üreten şirketlere karşı bir kampanya başlatılacağı açıklanması ile sona erdi.

Gezi Tutsakları Yine Mahkemede!

İzmir'de Gezi Tutsaklarının duruşması, Bayraklı 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nde başladı. Haziran ayında evleri basılarak gözaltına alınıp tutuklanan, daha sonrada serbest bırakılan gençler, mahkeme salonunda ifade veriyorlar yeniden.

Aralarında Mücadele Birliği okurlarından Canol Bayatbalağ, Emre Kaptan, Barış Bulut, Lütfiye Burcu Kara'nın da bulunduğu gençlerin duruşmada ard arda ifadeler verilmeye başlandı.

Canol Bayatbalağ "eylemlere toplumsal dayanışması olan bir genç olarak katıldım, herhangi bir örgütün çağrısıyla değil" derken, Emre Kaptan da bir örgüt çağrısıyla değil, arabası ile katıldığını, arabasını park ederken tomanın saldırısıyla yere düştüğünü ama tomayı taşlamadığını söyledi. Savcının "birlikte yargılandığınız insanları tanıyor musun" sorusuna da onları cezaevinde tanıdığını söyleyerek cevap verdi.

İfadelerin tamamlanmasının ardından heyet mahkemeye 5 dakika ara verdi, ara sonrası "sanıkların tutuksuz yargılanmasının devamına, mahkemenin 8 Mayıs 2014 tarihine ertelenmesine" karar verdi.

"O Yazıyı Sen mi Yazdın?"

"Biz çocuklarımızı bunlara teslim etmeyeceğiz. Onlardan asla korkmuyoruz. Bu ülkeden onlar gidecek, biz gitmeyeceğiz. Kahrolsun faşizm" dedi.

Çanakkale'de ilköğretim 8'inci sınıf öğrencisi 13 yaşında bir çocuk hakkında, Haziran ayaklanması günlerinde yere sprey boya ile "Hükümet İstifa", "Kahrolsun Faşizm" yazdığı için 'kamu malına zarar vermek' suçundan 2 yıldan 6 yıla kadar hapis istemiyle dava açıldı.

Davanın ilk duruşması, 27 Kasım'da idi. Ertesi gün "Seviye Belirleme Sınavı" olduğu için sınava girmeyen B.T.İ'nin babası duruşmaya katılmış, hâkim, çocuğun zorla getirilmesine hükmetmişti.

Çanakkale 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nde 21 Ocak günü görülen 2. duruşmaya sadece avukatlar alındı; sanık çocuk olduğu için duruşma izleyicilere kapatıldı. Daha sonra B.T.İ. ifade için sa-

lona çağrılınca hakim çocuğa "o yazıyı yazdın mı" diye sordu, B.T.İ. de "yazdım" diye yanıt verince hâkim "Yazdıklarının suç olduğunu biliyor muydun" diye sorunca avukatlar müdahale etti. Avukatlar "yazdıkları suç değildir" dedi. Daha sonra B.T.İ. salondan ayrıldı.

Duruşmanın sonunda mahkeme B.T.İ'nin ceza ehliyeti olmadığına hükmetti ve davanın düşürülmesine karar verdi. Baba Tamer İ. duruşma çıkışında yaptığı açıklamada "Biz çocuklarımızı bunlara teslim etmeyeceğiz. Onlardan asla korkmuyoruz. Bu ülkeden onlar gidecek, biz gitmeyeceğiz. Kahrolsun faşizm" dedi.

Punto Deri'de Mücadelenin Coşkusu Var

Punto Deri işçilerinin mücadelesi, eylemler ve destek ziyaretleriyle büyüyerek sürüyor. Mücadele Birliği Platformu 166 gündür direnişte olan Punto Deri işlerine destek ziyaretinde bulundu. Punto Deri'deki mücadele süreci deri ve tekstil sektöründe işçi sınıfının durumu ve sendikalar mücadelesine sıcak sohbetlerin yapılarak paylaşıldığı ziyarette, Punto işçileri hiç eksilmeyen coşkularını ve kazanılmakta kararlılıklarını dile getirdiler. "Patron başını eğip giriyor buraya, ama bizim başımız dik ve biz zaten kazandık şimdiden mücadeleyi" diyorlar.

Zeytinburnu'nda sömürünün dayanılmaz boyutlara vardığı Punto Deri'de işçiler sendikaları olduklarında işten çıkarılmaya başlandı. Önce iki, sonra dört, sonra yedi kişi... Sayıları 80'i buldu. İlk günden itibaren çalışma haklarına, emeklerine geleceğine sahip çıkma kararlılığıyla mücadeleye başlayan Punto Deri işçileri 166 günü, coşkularından mücadele etmek ve kazanılmakta kararlılıklarından hiçbir şey yitirmeksizin geçirdiler.

Eylemlerle, dayanışma etkinlikleriyle, destek ziyaretleriyle daha da coşkuyla

çindeki hava değişiyor bir den... Punto Deri işçileri hakkında sorular, ziyarete gitmek gerektiğini söyleyenler, Çalışma Bakanlığı'na, hükümete tepki gösterenler...

Zeytinburnu'nda otobüsten inilip grup halinde yürürken ellerinde sarılı şekilde bayraklar bulunan iki genç birden arkadaş oldu.

"Bayraklarla yürüyen bir grup görüldüğü ve karışıklık çıkabileceği yönünde ihbar olduğu" gerekçesiyle 3 sivil polis tarafından durduruluyorlar. Onlar görevliydi çevrenin ve bayrak taşıyan gençlerin güvenliği açısından(!) sormaları gerekiyormuş... "Punto Deri işçilerini ziyarete gidiyoruz" denildi. Birkaç genç işçi ise durdurulma gerekçelerini tiye almadan edemedi.

"Nasıl yani ihbarı aldınız ve hemen güvenliği sağlamak üzere sizi görevlendirdiler öyle mi? Bu ne hız... Bu ne görev aşkı... Ama bir kadın şiddet görse, bir hürsüzlük olsa, bir cinayet işlense saatlerce olay yerine ulaşan olmuyor... Punto Deri işçileri sayesinde güvenlik üst düzeyde..."

Punto Deri işçilerinin buldukları sokağa yakın bayraklar açıldı sloganlar çınlamaya başladı "Punto Deri İşçisi Yalnız Değildir!", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği!"

Çevredeki birkaç kişi şaşkın bakışlarla izlese de çevreden alkışlar da geliyor. Punto işçileri sayesinde artık onlar da destek vermekten geri durmuyorlar. İşçilerin imza kampanyası için açtıkları masaya yaklaşılan onlardan da "Yaşasın Sınıf Dayanışması!" sloganı yükseliyor.

Sıcak bir karşılaşmanın ardından "Biraz Patronları rahatsız edelim" denilerek sloganlarla Punto Deri Mağazası önünü gidiyor hep birlikte. Son görüşmeden bu

yana yaşananlar aktarıyor kısaca Cumartesi günü yapılan yürüyüşü aktarıyorlar Punto işçileri... "Ankara'da miting vardı. İstanbul'u da biz canlandırdık, coşkulu güzel bir yürüyüş oldu" diyorlar. Sonra üç-beşer kişilik gruplar halinde sohbet başlıyor. Zaman zaman grupların sohbetleri birleşiyor. Deriteks Sendikası Genel Teşkilat Sekreteri Hasan Ulaşan geliyor bu sırada.

"Emek dostlarımız sayesinde hiç yalnız kalmıyoruz, daha da güçleniyoruz, hoş geldiniz" diyerek selamlıyor.

Daha önce ziyarete gelmiş olanlar sohbet ettiği, birlikte türkü söylediği işçileri soruyor. Kimleri yemekte kimileri bazı ihtiyaçları gereği birkaç saatliğine "izinli"... İşçilerden birisi arkadaşlarını arıyor "Hadi gel ziyarete gelenler var, geçen sefer birlikte şarkı söylediğin arkadaş seni bekliyor sen gelmeden türkü çığırılmaya başlamış", "Neredesin? Çabuk ama... bir arkadaşın var burada seni soruyor."

Sohbetler koyulaşiyor yavaş yavaş... Hasan Ulaşan'la Punto Deri'deki sendikalaşma ve eylem süreci üzerine sohbet ediliyor. Hem her gün uğramaya çalışıyor Hasan Ulaşan Punto Deri işçilerinin yanına. "Emek dostlarımızın ziyareti, desteği çok önemli. Burada yüzlerce atölye, işyeri var. Punto Deri işçilerinin mücadelesi bu yüzden çok önemli. Arkadaşlarımızın vermiş olduğu mücadele, her zaman coşkulu ve kararlı duruşları çevreyi de çok etkiledi" diyor Ulaşan.

Mücadele Birliği'nden genç işçiler Ulaşan'la sohbet ediyorlar deri ve tekstil sektöründeki çalışma şartları ve sendikalar örgütlenmesinin ne kadar zayıf olduğu üzerinde duruluyor. Devrimci örgütlerdeki gençlerin sendikalar örgütlenmesinin de güçlenebilmesi için daha yoğun bir çalışma yürütmeleri gerektiği, devrimci kimlikleriyle işçiler arasında daha çok çalışma yapmak gerektiği üzerine genişliyor sohbet. Ulaşan, "bilinçli olan arkadaşlarımızın fabrikalarda, atölyelerde işçilerin arasında olması gerek, sendikalar örgütlenmesinin güçlenebilmesi ve işçi sınıfının kazanıma ulaşabilmesi de böyle mümkün olabilir" diyor.

Son birkaç yıldır deri sektöründe ardi ardına yaşanan işten atılmalar ve direniş-

Gazi Mahallesi'nde Leninist Gençlik 171. gününde olan Punto Deri İşçilerinin mücadelesini desteklemek amacıyla yazılamalar yaptı, pankart astı. "Punto Deri İşçisi Yalnız Değildir Mücadele Birliği" ve "Mücadele Birliği" yazılamaları Gazi Mahallesinde birçok yere yapıldı.

lere de değiniliyor konuşmalarda. Bunlardan örnekler de veren Ulaşan, Punto Deri işçilerinde olsun başka iş yerlerinde olsun, sendikalar örgütlenme ve eylem sürecinde işçilerin ciddi bir gelişim ve bilinç sıçraması yaşadıklarını belirtiyor. İşçilerin düzen partilerinden birine sempatisi olsa da, oy veriyor olsa da yaşanan sürecin onların bakış açısını çok değiştirdiğini değinen Ulaşan, bir süre sonra emek-senmeye çeliş-

Başka bir sanatkarla vitrine bakıyorduk. Astraganlar, vizonlar vardı. Sence ne kadar bunlar dedi? Montun biri vizon kürk; fiyatı 7.879€, diğeri astragan kürk; fiyatı 6.899€... Vizon kürkün maliyeti yaklaşık 3.000 tl. PUNTO işçileri ise mesai ücreti almadan, her gün akşam 10'lara kadar, hafta sonu da dahil çalışmalarına rağmen geçinemiyor. Bu kadar kar ve paranın döndüğü bu sektörde işçiler neler yaşıyor. Biz yapıyoruz bunları, makinacılar var saatlerce oturur makinasının başında. Onlar kısa boylu ve tombul olur, hiç oturmadan ayakta olanlarımız var, onlar biraz daha uzun ve zayıf olurlar dedi. Yani işinize göre vücudunuz şekilleniyor dedim. Aynen öyle idi. Zeytinburnu sahilinin hemen yanı başındalar ama hiç sevdiklerini koluna takıp o sahilde yürüyememişler. Kimisinin ise saçlarına aklar düşmüş, daha çocukları büyüyecek. İstedikleri şeyse sadece emekli olunca ek iş yapacak zorunda olmamak. O zaman da çalışacaksak niye dayanıyoruz bu kadar sıkıntılara diyorlar.

kisinin ne olduğunu kavradıklarını ve işçi sınıfının bakış açısıyla olayları değerlendirmeye başladıklarını ve bunun da onların mücadelede daha güçlü ve kararlı durmalarını getirdiğini belirtiyor. İşçilerle Punto Deri'de yaşanan süre-

ce ilişkin sohbetler de yapıyor bir yandan. Aynı süreçte işten çıkarılan iki işçi bu süreci aktarıyor. Sendikacı olduklarını öğrenen patronlarının "Biz bir aileyiz, bunu bana nasıl yaparsınız, yüzüme bakamayacaksınız" demiş. Çalışma koşulları ve direniş sürecinden anılarını aktararak "Bugün bizim başımız dimdik, o ise arabadan nasıl indiğini içeriye nasıl girdiğini bilmiyor, başını eğip geçiyor bizimle göz göze gelmemek için. Biz zaten kazandık bu mücadeleyi..." diyerek özetliyorlar düşüncelerini.

Sohbet eden iki grup arasında bir yer değiştirme gülüşmeler oluyor. Bir Punto Deri işçisi bayraklarda Deniz Gezmiş resmini görünce birini istiyor. Genç işçilerden biri de konuyu tam anlamasa da bir bayrak uzatıyor... Punto Deri işçisi eline alıp bir-iki salladıktan sonra sopasını çıkarıyor. Özenle katlıyor montunun içine yerleştiriyor. Sonra sopayı uzatıyor geriye, "Deniz bende... Al bu sopayı başka bayrak takarsın" Gülüşmelerin nedeni anlaşılıyor o zaman...

Neşeli bir sohbet sırasında şarkı söylemek için Punto Deri işçisi arkadaşını bekleyen genç işçi bir şiir okuyor.. Sonra Emeğe Ezgi'nin solisti bir şarkı mırıldanarak işçileri katmaya çalışıyor... Kısa kısa bir iki şarkı.. Devrim Tiyatro Atölyesi'nin bir üyesi "Bir şiir var, bilmesem Nazım çok önce yaşadı, sizi görmüş de onu yazmış diye düşünürdüm" diyerek Nazım Hikmet'in "Güzel Günler Göreceğiz" şiirini okuyunca daha bir canlanıyor ortam. Sanki Punto Deri işçilerini anlatmış büyük usta. İşçiler ve müzik üzerine konuşmalar yapıyor biraz. "Biz hiç kendimiz bir ekip oluşturup etkinlik yapmadık, gerçi sanatçı dostlar hep yanımızda oldular sağ olsunlar, bizim dememize bile gerek kalmadı ama... Bundan sonra bakalım kimin ne yeteneği var" diyorlar. Şakalar esriler arasında hedef de belirleniyor "Punto Deri İşçi Korusu..."

Devrim Tiyatro Atölyesi oyuncularını, hazır müzikten sanattan açılmışken konu, Punto Deri işçilerini Gazi Ekin Sanat Halk Kütüphanesi'nde Nazım Hikmet'in doğum günü için düzenlenen Memleketimden İnsan Manzaraları adlı etkinliğe davet ediyor.

Sohbetler iyice koyulaşıyor ama gitme vakti de geldi... "Haydi arkadaşlar bize müsaade" denirken ilk kez ziyarete gelmiş olanlar mücadelenin coşkusu ve kararlılığını gülümsemelerine, konuşmalarına yansıtıyor Punto Deri işçileriyle vaktin bu kadar çabuk geçmiş olmasına şaşırıyor. "En kısa zamanda yine geleceğiz şimdilik hoşçakalın..." diyerek vedalaşıyor onlarla.

"Patronları biraz rahatsız edelim" diyerek gelinmişti mağaza önüne, ayrılırken de öyle ayrılmak lazım. "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Zafer Punto İşçilerinin Olacak" sloganları atılıyor hep birlikte ve en kısa zamanda görüşmek dileğiyle sonlanıyor Punto Deri işçilerini ziyaret.

sürdürüyorlar mücadeleyi. Punto Deri önüne gittiğinizde mücadelenin coşkulu güzel yüzleriyle karşılıyor sizi.

Mücadele Birliği Platformu 14 Ocak günü sabah saatlerinde Punto Deri işçileriyle bir kez daha bu mücadelenin, coşkunu paylaşmak, dayanışmayı güçlendirmek için bir ziyaret hazırlığında... Genç işçiler, öğrenciler, kadınlar... Otobüse biniyorlar hep birlikte... Bir kadın işçinin elinde bir kağıt... Otobüste tanıdık gördüğü kişilere uzatıyor. Punto Deri işçilerinden çalışma koşullarından bahsediyor, sendikaları oldukları için işten atıldıklarını 166 gündür sokakta olduklarını aktararak işe geri dönmeleri için Çalışma Bakanlığı'na göndermek üzere imza topladıklarını söyleyerek imza istiyor. Sonra sırayla ilerliyor kağıt otobüsün içinde... Mücadele Birliği Platformu üyeleri başlıyorlar otobüstekilere Punto Deri işçilerini anlatmaya... Herkes birkaç yolcuyla sohbete başlıyor... Otobüsün i-

Zeytinburnu Punto'nun önünde işçilerle buluştuk. Moralleri gayet iyi bir şekilde karşılamışlardı bizi ve gelecekte çok umutluydular. Ramazan abi kısa bir konuşma yaparak neden mücadeleye başladıklarını anlatmaya başlamıştı. "Bizler Punto Deri'ye emek harcayanlar, çalışma saatleri belli olmadan senelerdir deri sektöründe çalışan sanatkarlarız. Bizden daha fazla faydalanmak için doping hapları veriliyordu senelerdir. İşe başlarken açık senet imzalıyorlardı. Bir arkadaşımız emekli olana kadar anlamadık birçok şeyi. Asgari ücretin altında maaş aldığımızı duyduğumuzda araştırdık ki, günde iki saat çalışıyor gösterilerek sigortamızı yatırılmıyormuş. Sendikayı aradık ne yapabileceğimizi öğrendik."

"Gezi Direnişi, Faşizme Karşı İşçi-Emekçi Halkların Başkaldırısıdır, İsyandır"

23 Ocak günü Fatih Belediye Başkanlığı önünde Kocamustafapaşa dayanışması çağrısıyla toplanan kitle "Kim Şerefsiz? Zulme Başkaldıran mı? Halkın Parasını Çalan mı?" yazılı pankart açtı. Gezi ayaklanmasında polis tarafından öldürülen gençlerin resimlerinin olduğu pankartı açan kitle sık sık "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Kim Şerefsiz, Zulme

Başkaldıran mı, Halkın Parasını Çalan mı?", "AKP'nin Namusu Ayakkabı Kutusu", "Her Yer Taksim Her Yer Direniş" sloganlar atıldı. Kocamustafa sözcüsünün okuduğu basın açıklamasında; "6 Ocak 2014 günü, Fatih Belediye Meclis toplantısına katılan Kocamustafapaşa Dayanışmasından bir arkadaşımız, yolsuzlukları protesto etmesi üzerine fiili saldırıya ve linç girişimine uğrayarak dışarı atılmıştır. Sonrasında 8 Ocak 2014 günü Fatih Belediye Meclis toplantısında, AKP'li meclis üyesi Gökhan Ceyhan isimli şahıs Gezi Direnişçilerine 'şerefsiz' deme cüretini göstermiştir" diye konuştu. Forum sözcüsü, "Gezi direnişi, baskıya, sömürüye, onursuzluğa, eşitsizliğe, kısaca faşizme karşı işçi-emekçi halkların başkaldırısıdır, isyandır" dedi. Eylem sloganlarıyla sona erdi.

Doğanın ve Yaşamın Düşmanı

TMMOB Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nde 24 Ocak günü bir basın açıklaması yaptı. Açıklamaya çok sayıda çevre ve köy derneği ile Derelerin Kardeşliği Platformu, Karadeniz İsyandır Platformu ve Peri Suyu Platformu katıldı.

Yapılan konuşmada maden işletmelerinin ormanları, köyleri, yaban hayatı kısacası insan yaşamını nasıl hiçe sayarak kar için doğayı tahrip ettiği ve doğanın ve insanların ölümüne yol açtığı anlatıldı. "Halk sağlığı sorunları yanında doğanın geri dönüşümsüz olarak tahrip edilmesi ve milyonlarca tonluk değerli dağları ortaya çıkmıştır" denildi basın açıklamasında.

Derelerin Kardeşliği Platformu da yeryüzünün sularını tekellerine almak isteyenlere karşı mücadele yürüttüklerini ve tüm çevre dernekleriyle sürekli olarak dayanışma içinde olduklarını ve bu mücadeleyi sürdüreceklerini ifade etti.

Çevre Platformları, kamuoyunun ve emeğe çevreye duyarlı herkesin doğanın ve insanlığın geleceği için karlı-

la doğayı ve insan yaşamını yok eden bu anlayışa karşı mücadele etmesi gerektiğini belirterek "Ya doğamıza, yaşam alanlarımıza bizler sahip çıkacağız ve doğayla uyum içinde yaşanacak bir dünya için mücadele edeceğiz, ya da kar hürsüyle davranan maden şirketleri ve HES projesini yapan şirketlerin yanında yer alıp dünyanın yok olmasına katılacağız" diyerek, var olan tehlikeye dikkat çekip mücadelenin büyütülmesi çağrısıyla toplantıyı sonlandırdılar.

Bizi sürekli sandığa çağırdığına göre sandık onun oyun sahası; o zaman sokaklar bizim! Deplasmana gitmeyelim; kendi sahamızda görüşelim!
#oyumsokağa

Çocuklara işçilere işkence! Fethiye'de bir berber işe gelmeyen çırağı 11 yaşındaki B.A.G.'yi, boynundan iple motosikletine bağlayarak 1 kilometre boyunca çekerek işe götürdü.

Ölümsüz Satırlar

“... 'bir devrim deneyi' yapmak, o konuda yazmaktan daha güzel ve daha yararlıdır.”

Mayıs- Haziran ayaklanması birleşik devrim mücadelemizin en büyük devrim deneyimi ve kalkışmasıdır. Yaşadığımız devrim döneminde İşçi sınıfının büyük önderi Lenin hala bize yol gösteriyor. Rusya'da 1905 devrimi Rus proletaryasına ve onun öncü partisi Bolşeviklere çok şey öğretti, 31 Mayıs ayaklanması da bizlere çok şey öğretti, öğretmeye devam ediyor. Şimdi sıra bizde, bizlerin devrime öğretecekleri bu süreçte, zihinleri aydınlatıyor Lenin!

“Devrimin bizi ve halk yığınlarını eğiteğinden kuşku yoktur. Ama militan bir siyasal partinin şimdi karşı karşıya olduğu sorun, bizim, devrime herhangi bir şey öğretip öğretmeyeceğimiz sorundur. Devrime bir proleter damgası vurabilmek için, devrimi, sözle değil, gerçekte kesin bir başarıya ulaştırmak için, demokrat burjuvazinin kararsızlığını, ikiyüzlülüğünü ve ihanetini etkisiz hale getirebilmek için, sosyal-demokrat

[komünist] öğretiminin doğruluğundan, sonuna kadar devrimci olan tek sınıf ile, proletarya ile olan bağımızdan yararlanabilecek miyiz?

Bütün çabalarımızı bu amaca yöneltmeliyiz. Başarımız, bir yandan siyasal durumu doğru değerlendirmemize, taktik sloganlarımızın doğru olarak saptanmasına ve öte yandan da, işçi yığınlarının gerçek savaşımcı gücünün bu sloganları desteklemesine bağlıdır. Partimizin bütün örgütlerinin ve bütün gruplarının, tüm düzenli günlük çalışmaları, propaganda, ajitasyon ve örgütlenme çalışmaları, yığınlarla bağların sağlamlaştırılmasına ve genişletilmesine yönelmiştir. Bu çalışma her zaman gereklidir, ama devrim saati gelip çaldı mı, her zamankinden daha az yeterli sayılmalıdır. Böyle bir noktada, işçi sınıfı, açık devrimci eylem için içgüdüsel bir dürtü duyar ve biz de bu eylemin amaçlarını doğru olarak saptamayı öğrenmeli ve, daha sonra, bu amaçları alabildiğince yaygınlaştırmalı ve anlaşılabilir kılmalıyız. Unutulmaması gerekir ki, yığınlarla olan bağlarımız konusundaki yaygın kötümserlik, çoğu kez, proletaryanın devrimdeki rolü açısından, burjuva düşünceler için bir paravan görevi görür. Hiç kuşku yok ki, işçi sınıfının eğitimi ve örgütlenmesi için henüz yapılacak çok, pek çok şey var, ama şimdi en

önemli olan, bu eğitim ve örgütlenme çalışmasında esas siyasal ağırlığı nereye vermemiz gerektiğidir. Sendikalara ve yasal örgütlere mi, yoksa bir ayaklanmaya, devrimci bir ordu ve devrimci bir hükümet yaratma çalışmasına mı?

Her ikisi de, işçi sınıfının eğitilmesini, ve örgütlenmesini sağlamaktadır. Her ikisi de, kuşkusuz, gereklidir. Ama bugünkü devrimde sorun şuna varmaktadır: işçi sınıfını eğitime ve örgütlenmeye işinde hangisine ağırlık verilmelidir, birincisine mi, yoksa ikincisine mi?

...Sosyal- Demokratlar için yığınlara önderlik etmekte doğru taktik sloganlara sahip olmak, bugün son derece büyük bir önem taşımaktadır. Devrimci bir dönemde, ilkelere dayanan sağlam taktik sloganların önemini küçümsemek kadar tehlikeli bir şey olamaz.”

(Demokratik Devrimde Sosyal- Demokrasinin İki Taktiği, Önsöz)

Birlik Olmazsak Kazanamayacağız

Haklarımızı şirketlere devrederek, sözleşme yaparak devam ediyorduk 'Beyaz saray şirketine' kadar. Rotasyona tabi tutularak hastane yönetimi ve şirket yönetimi ortak karar olarak rotasyon adı altında bizi Beyazıt kampüsüne gönderdiler. Hastane yönetimi bizlere "haklarımız bizde saklı, bir aylık bir rotasyon bu, bir ay sonra geri alacağız" diyerek gönderdiler bizi. Bunu sözlü olarak söylediler ama rotasyon kağıdında yazıyordu bu. Birçoklarımız imza atmadı.

Beyazıt kampüsüne gitmeden önce hastane yönetimi ile görüştük, "orası da İstanbul Üniversitesi, orda görev yapın çünkü İstanbul üniversitesi doğrultusunda bu rotasyonu yapıyoruz" dedi. Gittik göreve başladık. Bir ay demişlerdi, iki ay kalmamıza rağmen geri çağırılmadık ve bu iki ay sonuna bizi götürür şirket olan Beyaz Saray'ın ihalesi bitti. İstanbul Üniversitesi Beyazıt kampüsünde yapılan açıklamada görevli olduğunuz birimlerde gidip görev yapacaksınız diyorlar. Sigorta yok, maaş yok, işten çıkarmadıklarını söylüyorlar ama maaş da vermiyorlar arada kaldık. Direnişe böylece başladık.

Buranın elemanı olduğumuzu kabul ediyorlar ama iş vermiyorlar. İşten niye çıkarıyorsun diye sorduğumuzda "Ben seni işten çıkarmadım, elinizde işten çıkardığıma dair bir yazı var mı" diyorlar. Tazminat davasının beş yıl süresi var. Acelesi yokmuş onun. İşe iade ederseniz de bir aylık süresi varmış. Avukatlarla görüştüğümüzde bu işin mahkeme de çözülmeyeceğini, ancak direnişe geçerse kazanabileceğimizi söylediler.

Ortada büyük bir hukuksuzluk var gerçekten. İşten çıkardığımızı kabul etmiyor, çıkışı kağıdını vermiyor. Bu BÜ-YÜK SUÇ. İşsizlik parası bile alamayabiliriz. En büyük direnç bu dediler, avukatlar, sonuna kadar direnin işe alınınca bu sorunlarınız ortadan kalkacak dediler. İnsan Hakları

Derneğinden geldiler bizim sorunlarımızı dinleyip gidip hastane yönetimi ile görüştüler. Hastane yönetimine soruyorsun, "ben çıkarmadım işten şirketi çıkarmış" diyor. Şirkete gidiyoruz "ben çıkarmadım benim çıkardığıma ait belgeniz var mı" diyorlar. O onun üstüne atıyor topu o da onun üstüne.

Kafadan ben senin ben seninle çalışmak istemiyorum diyorlar. Ne güzel ya. Dağ başında yaşıyoruz ya biz! İşe iade taleplerimiz var. Mahkeme ise işe iadeyi değil tazminatı kabul ediyor, o yüzden de siz direnişe geçin dedi avukatlarımız. Mahkeme de onlardan taraf, belli. Direnişe başladık başka çaremiz yoktu. İşimizi istiyoruz, direnişe geçelim dedik karar verdik. Onun içinde mücadele ediyoruz. İnsanların tepkileri de çok olumlu Punto Deri iş yanımızdaydı mesela. Birlik olmazsak kazanamayacağız belli. Bakalım direnişe başladık işte.

Gün, Sınıf Dayanışmasını Yükseltme Günüdür.

İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi yemekhane bölümünde çalışan işçiler, Rotasyon adı altında şirket ve hastane yönetimi tarafından, İstanbul Üniversitesi Beyazıt yerleşkesi yemekhanesinde çalıştırılmaya gönderilmişti. Taşeron şirketin ihale süresi 31 Aralıkta sona ermesi üzerine, Cerrahpaşa kampüsüne geri gelen işçilere, ne işbaşı yaptırıldı ne de haklı bir gerekçe sunularak iş akitlerinin sonlandırıldığı belirtildi. Yeni yıla işsiz giren 12 işçi 11 gün önce hastane girişine direniş çadırı kurdular. Her gün sabah 07.00'den 18.00'a kadar çadırda bekleyen, her perşembe 12.00'da yemekhane boykotu 12.30'da kardeşlik sofrası kuran işçiler haklı mücadelelerine omuz verenlerle sınıf dayanışmasını yükseltiyor.

"Kardeşlik Sofrası"

Direnişin 11. gününde 2. "Kardeşlik sofrası"na DİSK genel başkanı, DİSK Basın İş, Sine Sen, Enerji Sen üye ve yöneticileri, Eğitim Sen 6 No'lu Şube, Tüm Emek Sen, (GEB) Genç Emekçiler Birliği, EHP, HDK, SYKP, Mekansal Müdahale, Öğrenci Kolektifleri, Sanatçılar Meclisi, koca mustafa paşa formu, Punto Direnişçilerinin'de bulunduğu çok sayıda kurum, hastane çalışanı ve çevredeki halk "kardeşlik sofrasına" katıldı.

Kardeşlik sofrasında, konuşan DİSK genel başkanı Kani Beko TUİK'in yoksulluk sınırı araştırmasına değindi yoksulluğun 3500

lira olduğu bir ülkede, asgari ücretli aileler açlık sınırının altında bir ücret olarak geçinmeye mahkum ettiğine değindi. İşten atılan 12 işçinin tekrar işlerine dönünceye kadar mücadele'de kararlı olduklarını dile getirdi.

Kurulan "Kardeşlik sofrası"nda yemeklerini birlikte yiyen direnişçi işçiler ve emek dostları, destek konuşmalarından sonra hep birlikte Çav Bella marşını seslendirdiler.

Dayanışma eyleminde, "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "Cerrahpaşa İşçisi Yalnız Değildir", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Birleşe Birleşe Kazanacağız" sloganlarını hep birlikte haykırdılar. Direnişte olan işçilerle yapılan sıcak sohbetlerde sık sık dayanışma vurgusu yapıldı.

GEB'li İşçiler

#DNSyideğiliktardedeğiştir

8 Şubat'ta İnternet Sansürüne Karşı Taksim'e!
DÖB/ Devrimci Öğrenci Birliği

Marmara'da Faşist Saldırlara Karşı Eylem!

Marmara Üniversitesi Göztepe kampüsü ülkücü faşist öğrencilerin saldırıları yerleşke önünden Kadıköy'e kadar yapılan kitlesel yürüyüşle protesto edildi.

Marmara kampüsünde günlerce süren faşist saldırılar 24 Ocak günü, akşam saatlerinde yerleşke önünde KESK'e bağlı 6'Nolu Üniversiteler Şubesi Eğitim Sen'li akademisyenler, İstanbul Üniversitesi öğrencileri ve öğrenci örgütleri katıldı. Akademisyenler "Öğrencime Dokunma", İstanbul Üniversitesi öğrencileri "Çeteler dışarıda Öğrenciler İçeride, Jı Heval Ercan Re Azadi", Marmara Üniversitesi öğrencileri ise "Saldırıların Failleri Bulunsun, Can Güvenliği ve Öğrenim Özgürlüğü İstiyoruz" yazılı pankartları açtı.

Eylemde sık sık "Satır Dışarı Bilim İçeri", "Ercan Acar Onurumuzdur", "Marmara Faşizme Mezar Olacak", "Bu Daha

Başlangıç Mücadeleye Devam", "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm", Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atıldı.

Eylemde ilk konuşmayı Eğitim Sen İstanbul 6 No'lu Üniversiteler Şubesi Başkanı İsmet Akça'ya yaptı. Akça konuşmasında "Son dönemde ise saldırılar kampüs dışına taşınmış durumda. Artık öğrencilerimiz otobüs, metrobüs duraklarında da saldırılara uğramaktadır" dedi.

Gerçekleştirilen saldırıların tesadüf olmadığını belirten Akça, "Bizler, Marmara Üniversitesi'nin ırkçı saldırılarla, copla, satırlarla idari ve akademik personeline, öğrencilerine açtığı soruşturmalara değil, bilimsel gelişmelerle kolektif bilgi üretimiyle yaratacağı eşitlik ve demokrasi ortamıyla anılmasını istiyoruz" diye konuştu.

Daha sonra Özgürlükçü Hukukçular Derneği üyesi Hüseyin Boğatekin kısa konuşmasında, "Türkiye'nin dört bir yanında birçok üniversitede devrimci, demokrat, yurtsever Kürt öğrenciler saldırılara maruz kalmıştır. Bizler onların sa-

yunucuları olarak yanlarında olmaya devam edeceğiz. Faşizmin öğrencilere dokunmasına izin vermeyeceğiz" dedi. HDP İstanbul Milletvekili Levent Tüzel, ülkücü faşist çetelerle üniversitelerdeki özgürlük arayışı engellenmek istendiğini belirtti.

Marmara Üniversitesi öğrencileri adına Kürtçe ve Türkçe açıklama yapıldı. Türkçe metni okuyan Marmara Üniversitesi öğrencisi Tuğçe Bostancı, "Çeteci sivil, faşist uzantıları gençliğin üzerine doğru yönlendirerek üniversitelerin asıl sahipleri olan öğrencileri kendi temel gündemlerinden koparma, sistemli bir biçimde oluşturulan çatışmalı ortam üzerinden üniversitenin içinde sokulan Ali İsmaillerin, Şerzan Kurtların katili polisleri, koruyucu, kollayıcı bir pozisyonda topluma lanse etme istekleri artık ortadadır" diye konuştu.

Yavuz Selim Ulaş isimli öğrencinin Göztepe Kampüsü'ne giderken uğradığı satırlı saldırıyı hatırlatan Bostancı, "Saldırıyı gerçekleştiren alçakların eşgalleri, isimleri ve adresleri belli olmasına rağmen neden gereken yapılmıyor?" diye sordu. Ercan Acar'ın gözaltına alındıktan sonra tutuklanmasını da hatırlatan Bostancı, "Ajanlık dayatılan ve polislin ajanı olmayı reddeden arkadaşımız, hukuk ayaklar altına alınırca tutuklanmıştır. Tutsak edilen yoldaşımız derhal serbest bırakılmalı çetecilerden hesap sormalıdır" ifadelerini kullandı.

Öğrenciler, yapılan açıklamanın ardından Kadıköy Altı Yol'a doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında Ulaş'ın saldırıya uğradığı yerde, şiir okuyan öğrenciler, MHP Kadıköy ilçe binası önünden geçerken de, "İşte burası faşist yuvası" sloganı atarak tepkilerini gösterdi. Yürüyüşün ardından atılan sloganlar eşliğinde eylem son verildi.

Umut Güneş

Anti-Faşist Mücadelede Gençlik!

Üniversite ve liselerde süren devrimci mücadele, birleşik devrimimizin gelişimi açısından son derece önemlidir. 31 Mayıs ayaklanmasında öğrenci gençliğin ve genel olarak gençliğin katılımının yoğunluğu, gençliğin faaliyet yürüttüğü alanlara daha özel bir ilginin olması gerektiğini bir kez daha gösterdi. Öğrenci gençliğin her devrimci atılıma verdiği destek, onun bu düzenden kurtulmak istediğini gösteriyor.

Öğrenci gençliğin tüm devrimci duygularına ve devrime verdiği dürüst, samimi desteğe rağmen, mücadelesinin önündeki engelleri tartışmak, üzerine gitmek bizzat gençliğin tartışması gereken konular arasındadır. Başarı kazanmak istiyorsak bunu yapmalıyız. Burada özellikle son dönemde yeniden gündeme gelen faşist saldırılar ve bizlerin faşizmin saldırılarına karşı nasıl mücadele yürüteceğimize konusunu ele almak istiyoruz. Bu konu özellikle incelenmelidir. Zira faşist öğrencilerin devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere dönük saldırılarından sonra gösterilen tepkiler ya cılız ya da etkisiz kalıyor. Üstelik gerçekleştirilen eylemlerde, öne sürülen politikaların gerçek anlamda, faşizmin iktidarı altında yaşam bulması ve yaşamın gerçeklerini ifade etmesi de mümkün değil. Sonuçta ortaya ciddi bir moral bozukluğu ve güçsüzlük çıkıyor. En son Marmara Üniversitesi'nde yaşananlarda da bunu gördük. Akademisyenler "Öğrencime dokunma" diyerek, öğrenciler de "Satır dışarı bilim içeri" diyerek sorunun özünü kavramadıklarını bir basın açıklamasıyla duyurmuş oldular.

"Siyaset bir bilimdir" diyor Marks ve bu bilimin bizlere gösterdiği gerçekler ise başka bir şeyi ifade ediyor. Sınıflı toplumlarda, egemen sınıftan bağımsız bir bilim, öğrenim olmayacağı gibi; sınıflı toplumlarda yaşamın gerçek ilerleticisi, sınıflar arasında süren savaşımdır. Ve bu savaş büyüdükçe her yere yayılır. Üniversitelerdeki çatışmaların esas nedeni de burjuvazinin iktidarı yermeye çalışan emekçilerle, kendi iktidarını korumaya çalışan burjuvazinin arasındaki süren savaşımdır. İşte sorun bu kadar açık. Problem bu gerçeği görüp görmemekte!

Anti-Faşist Birliklerin Önemi!

Biz devrimci öğrenciler olarak bu gerçeği uzun zamandır görüyor, dile getiriyor ve hayata geçmesi için uğraşıyoruz. Daha da fazlasını yapacağız! Faşizme karşı verilen mücadelede anti-faşist gençliği örgütleyecek ve mücadeleyi her alanda büyüteceğiz. Devrimci gençliğimiz üniversitelerden tutunda, fabrikalara, atölyelere, mahallelere kadar güçlü bir mücadele yürütmek istiyorsa, zafer kazanmak istiyorsa sürecin karşımıza çıkardığı görevleri en büyük çabayla gerçekleştirmelidir. Nedir bu görevler?

a) Öncelikle bir ayaklanma yaşadığımızı ve bu ayaklanmanın iktidarı ciddi olarak sarstığımızı, ayaklanma koşullarının halen devam etmekte olduğunu unutmamak ve gençlik içerisinde en geniş propaganda ve ajitasyonunu yapmak. Koşulları bir kez böyle belirledikten sonra ise; takvim yeni bir ayaklanmayı gösterdiğinde ona hazır olmak en birincil görevdir.

b) Gerçekleşen hemen her eylemde gençlik bu düzeni istemediğini, bu düzenden bir gelecek ummadığını ifade ediyor. Ama bu ifadeyi, düzene olan öfkeyi gerçekliğe dönüştürmek için bir alternatif olarak karşılına çıkmak gerek. Anti-faşist gençlik örgütlenmesi ve yürüteceği mücadele bu açıdan da önemlidir.

c) Bizler bu faşist düzenin yamalarını dikmek istemiyoruz. Bu iş reformistlerin ve oportünistlerin işi. Biz faşizmi yıkmak ve emeğin iktidarını kurmak istiyoruz. Bu yüzden rotamız hep sokaklar ve burjuvazinin iktidarını sarsacak, yıkacak bir mücadele hattı olacaktır. Anti-faşist gençliğin de mücadele hattı bu olmalıdır.

d) Anti-faşist gençliğin bulunduğu her yerde faşizmin sivil- resmi güçlerine üstünlük sağlaması; eylem ve hareket üstünlüğünü kurmasıyla mümkündür. Savunma değil saldırı, moral üstünlüğü bir an dahi elden bırakmamak için sürekli ve canlı bir çalışma!

e) Hemen her yerde süren mücadeleler mutlaka incelenmeli ve deneyimler yaygınlaştırılmalıdır. (İzmir'de Ege üniversite'sinde faşist öğrencilerin eyleminin dağıtılması ve bu eylem yapılan hazırlıklar gibi)

f) Gençliği kazanacağız! Tüm kadrolarımız gençlik kitlelerinin içinde ve onlarla kurdukları güçlü bağlarla devrimin pratik örgütlenmesi için göreve!

Suçun Kapsamı Genişliyor!

Ankara Üniversitesi öğrencileri bu senenin başından itibaren başlatılan kampüskart uygulamasına karşı eylemler düzenliyor ve bu uygulamaya karşı

koyuyorlardı. Kısa süre önce ise kampüskart uygulamasına itiraz ettikleri için 2 üniversite öğrencisi 9 ay uzaklaştırma cezası aldı. Buna itirazını rektörlüğe attığı mail yoluyla dile getiren bir öğrenci hakkında ise soruşturma açıldı. Rektörlük öğrenciler üzerinde baskı kurmak için her yolu denediğini bu örnekte de gösteriyor...

"Ekmeği Taştan"

Başlığı okuyunca ünlü Fransız romanı "Ekmeği Taştan" kitabını tanıtaçığımızı düşünebilirsiniz, ama değil. Bir çocuk işçinin, ki adı Emrullah, kendi hayatlarına dair tespitidir. Hakkari'de okul sonrasında harçlıklarını çıkarmak için, eski bir yatılı bölge okulunun yıkımından çıkan demirleri çıkarıp, kilosunu 35 kuruşa satan çocuk işçilerin öyküsü yaşamın gerçeklerini gözler önüne seriyor. Çocuklar daha iyi bir yaşam için, inşaatlarda sabahın erken saatlerinde başlayarak, ya da okul sonrasında çalışmaktan çekinmiyor. İşte çocuk işçi Emrullah'ın söyledikleri günümüzün gerçeklerini yansıtıyor: "Okul çıkışında buraya geliyoruz. İş makineleri yıkım için çalışıyor. Taş düşebilir kafamıza, ama ne yapalım demir topluyoruz. Sabahtan beridir buradayız, ekmeğimizi taştan çıkarıyoruz."

Yatağan İşçileri Değil Ama Sesleri Ankara'daydı

Ankara'ya yürümek isteyen Tes-İş ve Maden-İş üyesi Yatağan işçilerinin yolu kesildi. Diğer illerden gelen enerji ve madaen işçileri Özelleştirme İdaresi önünde Yatağan işçilerinin sesi oldu.

Aileleriyle birlikte sayıları bin 500'ü bulan Tes-İş ve Maden-İş Sendikası'na üye enerji ve maden işçileri, 23 Ocak Perşembe günü saat 16.30 sıralarında Yatağan Termik Santrali önünde toplandı. Ankara yürüyüşünü başlatacak grubu, destek için gelen çeşitli sivil toplum kuruluşu üyeleri, siyasi parti temsilcileri ve vatandaşların oluşturduğu 10 bin kişi uğurladı. Polis ve jandarmanın geniş güvenlik önlemi altında işçiler önce 3 kilometre mesafedeki ilçe merkezindeki Madenci Heykeli'ne yürüdü. Yol boyunca, "Ankara Yolumuz, Ölümümüz Olsa Sonumuz", "Kitler Vatandır, Vatan Satılmaz", "Vatanı Satanı Biz de Satırız", "Direne Direne Kazanacağız", "Her Yer Direniş, Her Yer Yatağan", "Birlik, Mücadele, Zafer" sloganları attı.

Madenci Heykeli'nde Tes-İş Sendikası Yatağan Şube Başkanı Fatih Erçelik, kalabalığa seslenerek "İhalelere son teklif verme tarihi olan 10 Nisan'da da Ankara'da olacağız" dedi. 7 Ekim'de 200 kişi ile yola çıktıklarını söyleyen Erçelik, "şimdi 2 bin kişi, bir dahaki sefere gerekirse 20 bin kişi yürüyeceğiz. Sadece kendimiz için değil, yarınlarımız ve ülkemiz için buna izin vermeyeceğiz. Gemileri yakıt, geri dönüş yok, ne bedel ödenecekse ödemeye hazırız" dedi.

Maden-İş Sendikası Başkanı Süleyman Girgin ise özelleştirmenin iptal edilmesi gerekirken ertelendiğini bunun ise mücadelyi bilemediğini belirterek Özelleş-

tirme İdarisi önüne gideceklerini açıkladı. Ardından işçiler, desteğe gelenlerle 10 kilometre yürüdükten sonra otobüslerle binerek, Ankara'ya hareket etti.

35 otobüs ile yola çıkan enerji ve maden işçilerinin yolu Muğla-Aydın Karayolu Kavaklıdere Kavşağı'nda, polis ve jandarma barikatı ve TOMA'larla kesildi. Barikatın gerisinde Orman Bölge Müdürlüğü'ne ait arazözlerinde hazır bekletilmesi dikkati çekti. Yolu kesilmesi üzerine Tes-İş ve Maden-İş sendikası yöneticileri ile polis arasında kısa süreli arbede yaşandı. Polis, otobüslerde arama yapılacağı gerekçesiyle, işçilerin yollarına devam etmelerine izin vermedi. Bunun üzerine otobüslerden inen işçiler, yolun karşı şeridini de trafığe kapatıp, oturma eylemine başladı.

Akşam saatlerinde polis otobüslerle el koymasına işçiler, Muğla merkezde bulunan Sınırsızlık Meydanı'na yürüdü.

Emek örgütleri de sabah saatlerinde Sınırsızlık Meydanı'na ulaşan işçilere destek için emek örgütleri çağrılar yayınladılar.

Yatağan işçileriyle dayanışmak amacıyla gece diğer kentlerden yola çıkan işçiler ise, hiçbir engelle karşılaşmadan sabahın erken saatlerinde Ankara'ya ulaştılar.

Ülkenin birçok kentinden gece yola çıkarak sabahın erken saatlerinde Ankara'ya ulaşan enerji ve maden işçi-

leri, saat 10.00'da Sıhhiye Toros Sokakta emek ve demokrasi güçleriyle buluşarak Kurtuluş'ta bulunan Özelleştirme İdaresi Başkanlığı (ÖİB) binasına yürüdüler. Yürüyüş boyunca en çok dikkati çeken, yıllar önce yaptıkları Ankara yürüyüşleri ile tarih yazan Zonguldak Maden işçileri oldu.

Yürüyüşün engellenmesini protesto eden emek ve demokrasi güçleri, yürüyüş süresince AKP hükümetine dönük tepkilerini sloganlar haykırarak yansıttılar.

Toros Sokak'tan ÖİB'na yürüyen işçiler ellerinde özelleştirmeyi ve hükümetin işçi düşmanı politikalarını eleştiren dövizler taşıdılar.

İşçileri ÖİB önünde, Kızılay'a gidiş yönünü kapatan TOMA ve çevik kuvvet polisleri karşıladı. ÖİB önünde önce Şimşek'in giyabında temsili cenaze namazı kılındı. Onu takiben Türk İş Genel Başkanı Ergün Atalay kısa bir konuşma yaptı.

6 aydır işçilerin Yatağan'da direnişte olduğunu hatırlatan Atalay, "Bu sorunu halletmek zorundayız. Yatağan'ın özelleştirilmesini bu hükümete yaptıracağız, yaptırmayacağız. 30 Mart'ta yapılacak yerel seçimlerde bunu bizim önümüze getirenlerden hesap soracağız" diye konuştu.

Atalay'dan sonra konuşan TES İş Genel Başkan Yardımcısı Hasan Tahsin Zengin, özelleştirmelerin iptal edilmesini istedi ve Yatağan işçilerinin Ankara'ya yürüyüşlerinin engellenmesini kınadı.

Son olarak Türkiye Maden İş Sendikası Genel Başkanı Nurettin Akçul, sendikasıyla TES İş adına hazırlanan ortak açıklamayı okudu.

Yatağan işçileri Ankara'ya ulaşmasa da sesleri, işçiler tarafından Özelleştirme İdaresi önüne taşınmış oldu.

"Migros'tan Alma İşimi Yakma!"

24 Aralık'ta DGD-Sen üyesi oldukları gerekçesiyle işlerine son verilen 33 Migros işçisi 12 Ocak günü saat 15.00'te Ataşehir Migros Genel Müdürlüğü ve mağazası önünde eylem yaparak işten atılmaları protesto etti. Migros Genel Müdürlüğü'nün de bulunduğu Ataşehir Migros önünde "Yaşasın Migros

Direnişimiz, İşimizi Geri Alacağız Taşeron Düzenini Yıkacağız" yazılı pankart açan Migros işçileri, "Migros'tan Alma İşimi Yakma", "Sendika Hakkımız Engellenemez" sloganları atarak işten atılmalarını protesto etti.

Depo, Antrepo Gemi Yapımı ve Deniz Taşımacılığı Sendikası (DGD-Sen) Başkanı Murat Bostancı yaptığı konuşmada, "24 Aralık'ta Migros bünyesinde faaliyet gösteren Ceva Lojistik firmasından 18, MBM Taşımacılık'tan ise 15 arkadaşımız sendikalı oldukları için, anayasal haklarını kullandıkları için işten atılmıştır. Direnişimiz, Migros, Ceva ve MBM şirketleri yapılan haksızlığın bedelini ödeyene ve sendikamızı tanyana kadar devam edecektir. Bütün duyarlı halkımızdan bu tür yasa dışı eylemlere girişen patronların şirketlerini protestoya ve kendilerinden hizmet veya ürün satın almamaya davet ediyoruz" dedi.

Güvenlik görevlileri müdahale etmeye ve işçilerin işyerine girişlerini önlemeye çalıştı. Güvenlik görevlileri ile işçiler arasında kısa bir arbede de yaşandı. Fakat işçiler kararlı duruşlarıyla Migros önünde ayrılmayarak eylemlerine devam ettiler.

Kadro Hakkımız Tanınsın!

Hakkari Gever ilçesi karayollarında çalışan taşeron işçiler kadroya alınmalarına ilişkin açılan davayı kazandıklarını hatırlatarak taleplerinin bir an önce uygulanması için 20 Ocak günü eylem yaptı.

Colemêrg'in (Hakkari) Gever (Yüksekova) İlçesinde Yol İş Sendikası ve Karayollarında taşeron olarak işçiler Karayolları 117. Şube Şefliği önünde gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile kadroya alınmaları taleplerinin karşılanması için daha önce açtıkları davayı kazandıklarını hatırlatarak kadroya geçirilmediklerini a-lman kararın uygulanmasını istediler.

Yargıtay'ın taşeron olarak çalışan işçilerin karayollarına bağlı işçiler olduğu yönündeki kararını hatırlatan Yol İş Sendikası Servet Erin kararın uygulanmadığını dile getirdi. Taşeron şekilde çalışan işçilerin alınmayan tedbirlerden, çalışma koşullarından ve maliyet hesaplarından kaynaklı iş kazalarında öldüklerini, işçilerinin tedirgin olduğunu söyleyerek taşeron işçilerin taleplerinin karşılanmasını istedi.

Mücadele Birliği/ Hakkari

"Gözünü Emekçilere mi Diktin?"

"Slogan atmasını bile bilmiyoruz, ama öğreniyoruz..."

İşıkkent Kamyoncular sitesindeki kamyoncular, mazot zamlarını ve üzerlerindeki vergi yüküne karşılık 15 Ocak günü yol kapatma eylemi yaptılar.

İşıkkent'te günün erken saatlerinde bir araya gelen 150-200 civarındaki kamyoncu "Mazot Zammı Geri Çekilsin, Hırsız AKP Gözünü Emekçilere Mi Diktin?" şiarlarıyla bir araya gelip yol üzerine çektikleri kamyon ve tırlarla yol kapatma eylemi yaptılar. Oldukça öfkeli olan kamyoncular "Hırsızlar bizi kandırıp bizden oy istiyorlar, sonra da sırtlarını bize dönüp bildiklerini yapıyorlar" diye haykırarak sloganlar attılar.

Son zamanlarda yakıt fiyatlarına yapılan zamları ve yük taşıırken ödedikleri vergiler yüzünden para kazanamadıklarını, açlık çektiklerini haykırıyorlar. "Slogan atmasını bile bilmiyoruz abi ama öğreniyoruz" diye söyleyerek eylemin örgütsüz ve kendiliğinden olduğunu belirttiler. Yanıbaşlarındaki ayakta duran sitesindeki işçilerin de destek amacıyla yanlarına gel-

mesiyle sorunlarını işçilere de anlattılar. Olay yerine ulaşan çevik kuvvet ve Tomalar, eylemi bitirmeleri için müdahale etmesiyle gerilen kamyoncular; "gidin hırsızlara karşın bize niye müdahale ediyorsunuz" diyerek polisi protesto ettiler. İçlerindeki genç şoförler "daha bitmedi" haykırışları arasında eylemi sonlandırdılar. Eylem boyunca kamyoncular "Susma Sustukça Sıra Size Gelecek", "AKP Gidecek Vatan Özgürleşecek", "İşçiyiz Kamyoncu AKP'nin Kölesi Değiliz" sloganlarını haykırıyorlar.

Biz, Kamyoncular Sitesine ulaştığımızda eylemin bitirildiğini öğrendik ve hemen etrafımız güvenlik ve faşistler tarafından çevrildi. Siteden dışarı çıkarken sivil polisler bizi gösterip, "amirim gazetecilerimiz bir isterseniz üstlerinizi arayın" diyerek ihbarda bulundular. Sivil polislerle kısa süren küçük bir gerginliğin ardından oradan ayrıldık.

Mücadele Birliği/İzmir

Çıplak Ayakla Karayollarında...

Mardin'de Karayolları İl Müdürlüğü'nde çalışan taşeron işçiler kadroya alınmadıkları gerekçesi ile hükümeti ayakkabı kutusu ve çıplak ayakla yürüterek protesto etti. Yol-İş Sendikası'na bağlı yaklaşık 100 işçi 20 Ocak günü Karayolları Müdürlüğü bahçesinde düzenledikleri basın açıklamasında taşeron işçilerin kadroya alınmalarını tepki gösterdi. Basın açıklaması öncesi işçiler topluca ayakkabılarını çıkararak çıplak ayakla protestoya katıldı. Bazı işçiler de protestoya ayakkabı kutuları ve çeşitli pankartlarla katıldı.

rek yaygınlaşan taşeron işçiliği bulunduğunu söyledi.

Türkiye'de bir milyon kamu sektöründe olmak üzere 2,5 milyon fazla taşeron işçi bulunduğu ifade eden Arasan, "Sendikamızın örgütlü bulunduğu karayolları Genel Müdürlüğünde çalışan taşeron işçi sayısı, kadrolu işçi sayısını geçerek 10 binin üstüne çıkmıştır. Yargı kararları çok açık ortada iken iki seneye aşkın süredir. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından ötelenmekte ve uygulanmamaktadır. Bugün Türkiye'de bütün illerde sendikamıza üye taşeron işçileri seslerini duyurmak amacı ile topluca viziteye çıkma eylemi gerçekleştirilmektedir." dedi

Daha sonra ayakkabılarını çıkaran işçiler çıplak ayakla yürüyerek hükümeti protesto etti.

"Artık Sokaklardayız!"

Karayolu işçileri 20 Ocak günü Küçükyaş Karayolları 1. Bölge'de çalışma yerlerinde saat 12.00'de iş bırakarak eylem yaptılar.

Tümtis, Deri İş, Yapı Yol Sen, Belediye İş, Demir Yol İş sendikalarının destek verdiği eylem, saat 12.30'da işçilerin yürüşüyle başladı. İşçiler işyerinden sloganlar ve pankartlar ile E -5 Karayoluna kadar yürüdüler. Burada ilk önce Türk İş İstanbul Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak konuşma yaptı ve yargının verdiği kararların uygulanmasını söyledikten sonra basın açıklamasını Yol İş Kadıköy Şube Başkanı Erdem Arcan yaptı. Basın açıklamasında Yargıtay'ın, Karayolu taşeron işçisi adı altında çalıştırılan işçilerin, işe başladıkları tarihten itibaren Karayolları Genel Müdürlüğü işçisi olduğuna karar verdiğini ama Karayolları Genel Müdürlüğü'nün bu kararı yerine getirmediği söylendi. "Bu kararlar uygulanmadığı takdirde biz de artık alanlara ve sokaklara çıkacağız burdan her kesime bildiriyoruz. Bundan sonra Karayolu işçilerini sokakta göreceksiniz" diyerek Yargı kararlarını balonlarla havaya uçurdular.

İşçiler bu basın açıklamasından sonra tekrar işyerlerine sloganlarla ve pankartlarıyla geri dönerek işyerinin önünde eylemi bitirdiler.

İşçiler adına açıklama yapan Fırat Arasan, Çalışma hayatı ile ilgili çözüm bekleyen birçok sorun bulunduğunu belirterek, Bu sorunların başında da gide-

“İmzalamıyoruz!”

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde taşeron olarak çalışan Dev-Sağlık-İş Sendikası üyesi emekçiler geriye dönük haklarından vazgeçmelerini dayatan sözleşmeleri imzalamaya zorlanmalarını protesto etti.

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde taşeron işçileri için hak gasplarından biri bitmeden bir diğeri başlıyor. Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışan taşeron işçiler her yeni ihalede taşeron şirketlerin, hastane ve üniversite yönetiminin bir başka hak gaspı ve dayatmasıyla karşı karşıya kalıyor.

Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışan Dev-Sağlık İş Sendikası üyesi işçiler 17 Ocak günü Monoblok önünde yaptıkları bir basın açıklamasıyla ihaleyi alan taşeron firmalarla hastane ve üniversite yönetiminin kazanılmış haklarından vazgeçtiklerine ilişkin sözleşmelere imza atılmaları yönündeki dayatmalarını protesto etti.

“Yasadışı Sözleşmeleri İmzalamıyoruz – Dev Sağlık İş” yazılı pankart açan sağlık emekçileri “Direne Direne Kazanacağız”, “Diren Paşa, Çapa Seninle”, “Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek”, “Sağlıkta Taşeron Ölüm Demektir” sloganları attı.

Dev Sağlık İş Sendikası Genel Sekreteri Gürsel Kaya Üniversite ve Hastane yönetiminin açtığı ihaleleri hangi şirketlerin kazandığını bilmediklerini, muvazalı ihalelerle, üç-beş sandalye ile iki masa atıp şirket kuranlara ihalelerin verildiğini ve sağlık emekçilerinin haklarının gasp edildiğini belirtti.

Taşeron sağlık işçilerinin daha önce verdikleri mücadele ve açılan davalarla tespit edilmiş haklarının gasp edilmeye çalışıldığını ifade eden Kaya, 5 yıl-10 yıl çalışmış sağlık emekçilerinin parça parça haklarının gasp edildiğini, senelik izinlerini kullanamaz hale geldiklerini belirtti. İhaleleri alanların kimler olduklarının üniversite ve hastane yönetimi tarafından işçinin haklarını veriyor mu diye sorgulanması gerektiğini söyleyen Kaya, hastane ve üniversite yönetimine başta mahkeme kararlarının uygulanması gerektiğini hatırlattı.

Basın açıklamasını ise sağlık emekçisi Resmîye Örs yaptı. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi'ndeki sağlık emekçilerinin eylemini selamladıklarını ve daima dayanışma içinde olacaklarını belirten Örs, 2012 yılı harcamaları için Hastane yönetiminin Sayıştay denetimini gerekçe göstererek sağlık emekçilerinden alacaklı çıktığını, geçen yılki izinleri sırasında ödenen yol ve yemek paralarının geri ödenmesini istediğini aktardı.

2010 yılından bu yana yol parası ve yemek parası kesintilerinin devam ettiğini belirten Örs, ücretlerinin yasaya aykırı olmasına rağmen düşürülmekte olduğunu belirtti.

İşçileri yok saymak, haklarını kar düzenine teslim etmek, emeklerini pul etmek, mobbing ve yasadışı sözleşmelerle sağlık emekçilerini kölece çalışmaya ve geleceksizliğe mahkum etmek isteyenlere karşı mücadeleyi sürdüreceklerini belirtti.

Sağlık emekçileri Cerrahpaşa'daki arkadaşlarını selamlayarak “Yaşasın Sınıf Dayanışması” sloganıyla eylemi sonlandırdı.

Çay-Simit Bordrolarını Yaktılar!

Büro Emekçileri Sendikası üyeleri, İstanbul'da Ümraniye Sosyal Güvenlik Kurumu önünde 2014 yılı için işçi ve emekçilere dayatılan aylık sınırnın altında kalan maaşlarını protesto etti.

Büro Emekçileri Sendikası İstanbul 3 No'lu Şube üyesi SGK çalışanları “İnsanca Yaşanacak Ücret İstiyoruz” yazılı pankart açarak hükümetin emekçileri mahkûm ettiği aylık sınırdaki maaşlarını protesto ederek maaş bordrolarını yaktı.

BES İstanbul 3 No'lu Şube Yönetimi'nden Aziz Özkan yaptığı basın açıklamasında ülkenin kaynaklarını, rantiyeye, savaşa peşkeş çekenlerin iş emekçilere gelince kaynakların kısıtlı olması vb. gerçekleri pişkin bir şekilde çıkıp kamuoyuna anlattıklarını belirterek, Başbakan'ın 4 kişilik bir ailenin yalnızca çay ve simit tüketerek yaşaması üzerinden asgari ücreti açıklamaya kalkmasının vahim olduğunu söyledi. “Refah ölçütü olarak çay ve simit hesabı yapmak bu ülkenin emekçilerinin onurunu ayaklar altına almaktır” diyen Özkan, hükümetin bütün politikalarıyla kamu emekçilerini yoksulluğa mahkûm ettiğini, bunun yanı sıra büro emekçilerinin ek ödeme, ikramiye, fazla çalışma ücretleri gibi önemli kazanılmış haklarını da karamamelerle gasp ettiğini belirtti.

Özkan, tüm kamu emekçilerinin yoksulluk sınırı olan 3.741 TL taban aylık olarak tüm kamu çalışanlarına verilmesi gerektiğini, emekçilerin ikramiyelerinin ödenmesi gerektiğini, kamuda istihdam edilen 4/B, 4/C, 50/D, taşeron, kapsam içi, kapsam dışı vb. farklı statülerdeki kamu emekçilerinin 4/A kadrosuna alınarak iş güvenceli olarak çalıştırılması gerektiğini ve taşeron ve sözleşmeli çalışmanın yasaklanması gerektiğini belirtti.

Büro emekçileri, toplanan vergilerin ranta, savaşa değil halkın yararına ve kamu hizmetinde kullanılması gerektiğini ve insanca bir yaşam ve çalışma şartları için mücadeleyi sürdüreceklerini belirterek sloganlarla eylemi sonlandırdı.

Karayolu İşçileri Sokakta

Yol-İş üyesi işçiler hakları ve gelecekleri için Marmara bölgesinde sokaklara çıktı. İstanbul, Kocaeli ve Adapazarı olmak üzere yapılan basın açıklamalarıyla seslerini duyurmaya başlamış oldular.

Kağıt üzerinde taşeron işçisi olarak gözüken fakat mahkeme kararıyla Karayolları Genel Müdürlüğü işçisi kabul edilen işçiler, Türkiye genelinde mahkeme kararlarının uygulanmasını istiyor. Yol-İş 1 Nolu şube üyeleri bunları paylaşmak ve kamuoyuna duyurmak için eylemler yaptılar. Güvencesiz çalışmaya, işten atılmalara, esnek çalışmaya, hak gasplarına, sendikasılaştırılmaya karşı alanlara çıktılar.

Eylemlerin ilk ayağı İstanbul'da başladı Küçükyalı Karayolları Bölge Müdürlüğündeki eylem tam anlamıyla öfke patlamasının başlangıcıydı. İşçilerin öfkeleri artık gözlemlenirken okunuyor, basın açıklamasını sık sık sloganlarla kesiyorlardı. Basın açıklaması bu yüzden süresinden uzun sürdü.

İkinci ayak Kocaeli idi. Eylem çok coşkuluydu. İşçi ve emekçiler karayolu işçisi etrafında kenetlenmişti.

Adapazarı'ndaki eylem polis engeliyle karşılaştı. Polis eylemcileri yürütmeme, izin verilmeyen alanda açıklama yaptırmama için uğraştı. Ama işçilerin tutarlı ve istekli duruşlarından dolayı geri adım atmak zorunda kaldı. İşçiler hem yolu kapatıp yürüyüş yaptı, hem de açıklamalarını yaptı.

Yol – İş Sendikası 1 Nolu Şubenin başlattığı bu eylemler şu anda Tekirdağ, Kırklareli ve Edirne'de yapılıyor. İşçilerin artık ne yarıya ne de yönetenlere inancı kalmış; bu da öfkeye dönmeye başlamış durumda.

Sağlık Emekçileri: “Artık Yeter!”

“İşyerimiz büyüyüp hizmet verdiğimiz hasta sayısı artarken biz hizmet veren sağlık emekçilerinin sayısı değişmedi.”

Gaziosmanpaşa Taksim Eğitim Ve Araştırma Hastanesi önünde Sağlık Emekçileri Hizmet Sendikası ve Dev Sağlık İş sendikaları yeni kurulan hastanenin sorunlarına ve işçilerin çalışma koşullarına dikkat çektiler.

21 Ocak günü öğle saatlerinde GOP Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi önünde öğle saatlerinde bir araya gelen sağlık çalışanları “Artık Yeter Çalışma Koşullarımız Düzeltilsin Taleplerimiz Kabul Edilsin, Dev Sağlık İş” ve “İnsanca Çalışma Koşulları İstiyoruz, SES” yazılı pankart açıldı.

Eylemde sık sık “Ücretsiz Sağlık Ücretsiz Eğitim”, “Taşeron İşçisi Köle Değildir”, “Sağlık Haktır Satılmaz” sloganları atıldı.

Dev Sağlık İş Genel Sekreteri Gürsel Kaya ilk konuşmayı gerçekleştirdi. Taşeron çalışma sisteminin hastanelerde sağlık çalışanları için hem de hastalar için tehlikeli olduğunu vurguladı. Ardından Dev Sağlık İş işyeri temsilcisi Nuray Gökçe; Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi taşınmadan önceki çalışan personeli ile devam ettiğini belirterek “İşyerimiz büyüyüp hizmet verdiğimiz hasta sayısı artarken biz hizmet veren sağlık emekçilerinin sayısı değişmedi” dedi.

Gökçe; Hastane yönetiminin yeterli sayıda işçi alması gerektiğini belirterek çalışanların çalışma koşullarının düzeltilmesi gerektiğini altını çizdi. Gökçe; 2009'da asgari ücretin %40 fazlasını aldıklarını bu durumun yeni taşınan hastaneyle birlikte maaşların düşürüldüğünü bu durumun kabul edilemeyeceğini söyledi.

Ardından Sağlık Emekçileri Hizmet Sendikası işyeri temsilcisi Ferdane Çakır konuşma gerçekleştirdi. Çakır; “sağlıkta dönüşüm programının son meyvelerinden biri olan kamu hastaneleri birliği ile artık sağlık sistemi tamamen bir yap-boz mantıkla paraya endekslendi, yani ne kadar hasta o kadar puan ve o kadar para olurken biz sağlık çalışanları maalesef bu kirli mantığın uygulayıcıları konumuna geldik” diye konuştu. Eylem sloganlarla son buldu.

Özgür Güven

AYAKLANMADAN DEMOKRATİK DEVRİME

Emperyalizmin içinde bulunduğu süreç dünya ölçeğinde olduğu kadar tek ülkelerde de sistemin kendi yapısından kaynaklanan çelişki ve çatışmaları olgunlaştırdı. Bu, Türkiye tekelci kapitalizminin ve ilhakçı faşist devletin kendi yapısından kaynaklanan çelişki ve çatışmalarla birlikte Haziran Halk Ayaklanması'nı ve sonrasında yaşanan ayaklanma dalgalarını hazırladı.

“Artık Hiçbir Şey Eski Gibi Olmayacak”

Haziran Ayaklanması'ndan sonra çok yaygın olarak dile getirilen bir söz var: “Artık hiçbir şey eski gibi olmayacak.” Pek çok çevrenin ağzında neredeyse bir klişe haline alan bu söz aslında toplumsal yapıda ve politik hayatta yaşanan değişimi ifade ediyor. Toplumdaki sınıfların karşılıklı konumlanışı, devletin ve politik iktidarın karakteri doğru olarak kavranmaksızın toplumsal yaşamın herhangi bir alanında tek bir adım dahi ilerlemek mümkün değildir. Zira toplumdaki her sınıfın bakış açısı ve yönelimi bu değişikliklerin kavranmasıyla birebir ilişkilidir. Bu, proletaryanın tarihsel görevini yerine getirebilmesi için zorunlu olduğu kadar, ülkelerimizin yakın geleceğinde etkili olacak olayların, eylemlerin yönünü görebilme ve bu eylemlerin uzun iç savaşa etkisi, çok canlı biçimde sürmekte olan devrimin görevlerinin anlaşılması için de elzemdir.

Ayaklanma yeni bir durum yarattı. Toplumdaki ezilen ve sömürülen alt sınıflar değişim istemini somut olarak eylemleriyle ortaya koydu. Ancak bu yeni durum, eski toplumun, burjuva toplumun temel yapısını henüz değiştiremediği gibi sınıfların karşılıklı ilişkisini de ortadan kaldırmadı. Bu nedenle, proletaryanın devrimci sınıf partisi, bu yeni durumu hesaba katmalı, bunun getirdiği bütün olanaklardan yararlanmayı bilmeli. Burjuva toplumun temel yapısı değişmediği için de temel olanı sadece teorik pragmatik olarak değil, pratik faaliyetinde de öne çıkarmalıdır. Devrim güçlerinin önümüzdeki dönem açısından görevi, Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirerek burjuva topluma son vermek; Demokratik Halk İktidarını kurmak ve oradan da sosyalizme yürümdürmektir.

Buradan hareketle, ayaklanmanın yeni dalgasına hazırlanmak, bu temel görev unutulmadan asla geri plana atılmadan, propaganda, ajitasyon ve örgütlenmeye yoğunlaşmak olarak anlaşılmalıdır.

Bugün siyasal reformizmin olsun UKH'nin olsun ısrarla gündemde tutmaya çalıştığı “anayasal çözüm” ya da yerel yönetimleri kazanmak ve böylelikle “kentimizi ve kendimizi yönetmek” diye ifade ettikleri anlayış, özünde, halkların yakıcı sorunlarının bu sistem altında ve burjuva parlamento yoluyla karşılanabileceği tezine-inancına dayanıyor. Bu tez, proletaryanın sınıf bakış açısı yerine, burjuva değilse bile küçük burjuva bakış açısının, proleter ideoloji yerine küçük burjuva ideolojinin ikame edilmesidir.

Proletaryanın Hedefi Demokratik Halk Devrimi

İster parlamento içinde olsun, ister dışında, bırakın gericiлик öfkeyle, kinle histerik çığlıklar atsın; TV ekranlarından, miting meydanlarından ağzından köpükler saçarak bağırıp çağırсын Hitler bozuntuları. Bırakın burjuvalar, temellerinden sarsılan kapitalist sistemin dengesini yeniden sağlayabilmenin yollarını bulmaya çalışsın. Onların her çabası, her girişimi, devrimin saflarına yeni yeni insanların katılmasından başka hiçbir sonuç vermiyor. Bırakın onlar kudursun. Emekçi yığınların, ezilen ulus ve ulusal toplulukların, proletaryanın devrimci bakış açısına sahip olan Leninist Parti, geniş kitlelerin içinde propaganda, ajitasyon ve örgütlenme faaliyetinin temelini Demokratik Halk Devrimi ve Demokratik Halk İktidarını yerleştiren bu parti, ne pahasına olursa olsun proletaryayı zafere taşıyacaktır. Bunu başarabilmek için yapılması gereken çok iş var. İlk yapılması gereken ise daha geniş ve daha hızlı bir ilişki ağı yaratmak, parti örgütlerini çoğaltmaktır. İlk etapta, bütün forumlarda, mahalle meclislerinde olmasa bile, büyük sanayi kentlerindeki belli başlı forumlarda Leninist tezlerin açıkça ortaya konup tartışılmasını sağlamak üzere derhal harekete geçmek gerekiyor. Olanakları zorlayarak olabildiğince geniş biçimde bu forumlara, mahalle meclislerinin toplantılarına katılmak, kalıcı ilişkiler kurmak özel bir öneme sahiptir. Tüm legal ve yarı legal örgütlerden yararlanarak kitlelerle sıkı bağlar kurulmalı; sözlü yazılı, görsel ve dijital olanaklar sonuna kadar kullanılarak emekçi yığınların, ezilenlerin hayati taleplerinin ve sorunlarının gerçek çözümünün ancak Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirmeleri ve kendi iktidarları olan Demokratik Halk İktidarını kurmalarıyla mümkün olduğu açıkça anlatılmalı, kavratılmalıdır.

Haziran'dan başlayarak kitleler içinde giderek yaygınlaşan bir slogan var: “İktidar Halka.” Haziran başında sadece Leninistler tarafından atılan bu slogan, şimdi daha geniş kesimler içinde, pek çok kentte ve pek çok çevre tarafından atılmaya başlandı. Geniş yığınlarda iktidar bilinci giderek güçleniyor. Bu önemli, ama yetmez. Şimdi nasıl bir iktidar, hangi sınıf ya da sınıfların iktidarı sorununu kitleler nezdinde bilince çıkarmanın adımları atılmalı. Bu da yetmez. Amacı isteyen, araçları da istemeli. Yani bu iktidarı hangi yollardan ve hangi araçlarla kurulacağı da açıkça ortaya konulmalıdır.

Sonuçta birkaç cümleyle söylersek, halkların yaşamsal sorunları ancak iç savaşın kazanılmasıyla; burjuva sınıfın ekonomik ve politik iktidarına zora dayalı devrim yoluyla son vererek; ezilen ulus ve ulusal toplulukların, diğer ezilen emekçi kitlelerin proletaryanın hegemonyası altında Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirip kendi iktidarları olan Demokratik Halk İktidarını kurmalarıyla gerçek anlamda çözüme kavuşturacaktır.

YAZI DİZİSİ

1.

Umut Çakır

Emekçilerin ayaklanmaya, aralık sonundan itibaren "İktidar Halka" sloganlarıyla katılması, aynı içerikli pankartların ardında yürümesi, devrimi son derece keskin bir dönemece sokmuştur. İktidar hedefini bizzat halk forumlarının yükseltmesi bundan sonraki her kavgayı sertleştirilecek, amacı isteyenlerin aracı da isteyecekleri o kritik aşamaya devrimi taşıyacaktır. Zor araçlarının devreye girdiği çarpışmalar dizisi önümüzde duruyor. Kırk yılı aşan devrim tarihinin, pek çoklarına mucize gibi görünen iktidar hedefli sıçraması, Haziran'da başlayan ayaklanmanın sonuç alınmaya dek bir süreçler dizisi halinde yükseleceğini kanıtıyor.

Devrimi keskin bir dönemece sokan iktidar hedefli eylem sıçramasının ilk elde hayırlı sonucunu yazalım: Sökük yamayıcılarının, haklar ve mevziler peşinde koşanların devri artık kapandı; reformistler ve onların orta yolcu omuzdaşı oportünistlerin siyasi ömrü tamamlandı. Leninistlerin her zaman söyleye geldikleri "En başa iktidar hedefi konulmalı" anlayışını daha dün kadar sıradan bir yaşam süren kitleler kavradılar. Ve şimdi oportünizmin cenazesini sokaklarda yine bu kitleler kaldırıyorlar.

Haziran ayaklanması süresince proletaryayı kendi sınıf örgütleri içinde değil, mahalli düzeyde halk kitlesi içinde görmüştük. Bu durum onları, ayaklanma boyunca etkin olmaktan alıkoydu. En önemli neden kuşkusuz, proletaryanın devrimci sınıf partisinin, sınıfın azınlığına ulaşabilmiş olmasıdır. Başka nedenler de var. İsminde devrimci lafı geçen sendikalar bile bu topraklarda ekonomik mücadelenin ötesine geçmekte hep tereddüt ettiler. Proletaryanın bir sınıf olarak politik reflekslerini köreltiler. Buna rağmen işçiler Haziran boyunca akşam olup işten çıkınca soluğu eylem alanlarında aldılar.

Devrimci kitleler ulaştıkları siyasi olgunluk seviyesini olaylar karşısında sergiledikleri ilk refleksler ile ortaya dökerler, onların politik gelişimleri ancak sıçramalar biçiminde kendini gösterir. Ve aksine, sıçramaların hemen öncesinde her şey bulutsuz bir gökyüzü gibi duru, donuk görünür. İşte bu yüzden kitleler iktidar sloganlarıyla sokakları zaptetmeye hazırlanırken, oportünizm halen daha adaletle, gaz yasaklarıyla uğraşıyordu. Fara tutulmuş tavşan gibi kalakaldılar.

Viraj keskinleşince savrulmalar kaçınılmazdır. En sağdan en sola savrulanları gördüğümüz gibi soldan sağa dümen kıranları da göreceğiz. Pek çok siyasi çevre daha dün kadar otobüs zamlarından başka bir şeyle uğraşmayanlar bile, bugün "İktidar Halka" pankartları açmak zorunda kalıyorlarsa bu durum ancak küçük burjuvaziye özgü olağanüstü savrulma kapasitesiyle açıklanabilir.

Keskin Dönemeç

Devrimi keskin bir dönemece sokan iktidar hedefli eylem sıçramasının ilk elde hayırlı sonucunu yazalım: Sökük yamayıcılarının, haklar ve mevziler peşinde koşanların devri artık kapandı; reformistler ve onların orta yolcu omuzdaşı oportünistlerin siyasi ömrü tamamlandı. Leninistlerin her zaman söyleye geldikleri "En başa iktidar hedefi konulmalı" anlayışını daha dün kadar sıradan bir yaşam süren kitleler kavradılar. Ve şimdi oportünizmin cenazesini sokaklarda yine bu kitleler kaldırıyorlar.

Böylece devrim durumunun üçüncü bileşeni olgunlaşıyor. Sonuna kadar gitmeye kararlı devrimci bir kitle hareketinin ortaya çıkışı ve yükselişi. İlk iki bileşenin yeterince gelişmesiyle, üçüncü bileşen kendini gösterdi. Burjuva sınıfın kendi iç kavgası, iktidarı öylesine güçten düşürdü ki, ayaklanmacılar bu olaylarda zaferin ışığını gördüler. Ve Haziran'dan bu yana, devrimin yarı gönüllü ve reformist yol arkadaşları asıl renklerini açığa vuran seçim propagandalarına başlayınca, ayaklanmacıların bu geçici yol arkadaşlarını bir kenara koymaları zor olmadı. Reformist çözümlerin, ara tutumların iflasi ile birlikte, hedeflerin en başına iktidarı koyan bir devrimci kitle hareketi için yol temizlenmiş oldu.

İşçi Sınıfı Sahnede...

Kendiliğinden devrim, kendisi için devrime dönüştükçe hareketin içinde yer alan her sınıf, tarihsel karakteri, birikimi ve sınıf özellikleriyle sahnedeki rolünü oynamaya başlıyor.

İktidar hedefini en başa koyan ayaklanmacılar, böylece işçi sınıfını devrimin öncülüğüne davet etmiştir. Çünkü ancak proletaryanın öncülüğündeki diğer emekçi sınıf ve katmanlar sermaye iktidarını devirebilirler. Proletaryanın sürükleyici, toparlayıcı, tüm ezilenleri çevresinde toparlayan ittifak kapasitesi devreye girmedi, zafere ulaşamaz. Bizzat iktidar hedefinin berraklığı ve bunun sertleştirileceği olaylar, işçi sınıfını kavganın merkezine doğru çekmekte.

Haziran ayaklanması süresince proletaryayı kendi sınıf örgütleri içinde değil, mahalli düzeyde halk kitlesi içinde görmüştük. Bu durum onları, ayaklanma boyunca etkin olmaktan alıkoydu. En önemli neden kuşkusuz, proletaryanın devrimci sınıf partisinin, sınıfın azınlığına ulaşabilmiş olmasıdır. Başka nedenler de var. İsminde devrimci lafı geçen sendikalar bile bu topraklarda ekonomik mücadelenin ötesine geçmekte hep tereddüt ettiler. Proletaryanın bir sınıf olarak politik reflekslerini köreltiler. Buna rağmen işçiler Haziran boyunca akşam olup işten çıkınca soluğu eylem alanlarında aldılar.

Turpun Büyüğü

Ayaklanmaya henüz katılmayan ama durumları hiç de iyi olmayan on milyonlarca emekçi var. Bunlar banka ve kredi kartları yoluyla TOKİ evleriyle ağır borç yükü altındalar. Ağır borçlar kimilerini öfkelenendirip sokağa yönlendirse de, önemli bir kesimi pasifleştirir. Pasif yoksul kitlelerin kokusu, siyasi istikrarın bozulması ile banka faizlerinin yükselmesi, borcu borçla kapatmaya yarayan kredi musluğunun kapanmasıdır.

Haziran-Eylül döneminde ekonomik çöküş yaşanmadı, çünkü kredi musluklarının başını tutan emperyalist

sermaye inanıyordu ki, AKP hükümeti ayaklanmayı söndürebilecek kapasiteye sahiptir. Ancak AKP'nin ayaklanmış bir toplumu idare edemeyeceği görüldü ve Aralık eylemleri sermayeyi fena halde ürküttü. Bir yanda kendi iç kavgasıyla iyice takatlen kesilen bir hükümet, diğer yanda iktidarı hedefleyen bir halk hareketi. Kredi verenler için bundan daha büyük bir kabus her halde yoktur. Borsa çakıldı, faizlerin ateşi çıktı, döviz kurları rekor üstüne rekor kırdı. Aralık isyanları belki kitlesel katılımda küçüktü ama politik açıdan muazzam bir peşrevle işe girişti, tekelci sermayenin ana direğini, ekonomiyi kökünden sarstı. Böylece önceki ayaklanmaları pasif bir tutumla işleyen on milyonların alanları

Bir yanda kendi iç kavgasıyla iyice takatlen kesilen bir hükümet, diğer yanda iktidarı hedefleyen bir halk hareketi. Kredi verenler için bundan daha büyük bir kabus her halde yoktur. Borsa çakıldı, faizlerin ateşi çıktı, döviz kurları rekor üstüne rekor kırdı. Aralık isyanları belki kitlesel katılımda küçüktü ama politik açıdan muazzam bir peşrevle işe girişti, tekelci sermayenin ana direğini, ekonomiyi kökünden sarstı. Böylece önceki ayaklanmaları pasif bir tutumla işleyen on milyonların alanları dolduracağı bir sıcak devrim iklimi yarattı.

dolduracağı bir sıcak devrim iklimi yarattı.

Uluslararası gelişmeler de devrimi güçlendiren yönde ilerliyor. Emperyalist kapitalist sistem küresel ekonomik krizini bağımlı ülkelere sıcak para pompalayarak atlatmaya çalışmıştı. Fakat gelinen aşamada, bu yöntemle krizi atlatmanın mümkün olmadığı aksine korkunç meblağda kamu borçları altında ezildikleri görüldü. Üstelik bağımlı ülkelere akan trilyonlarca dolarlık sıcak para, devrimi besleyen sera etkisi yarattı, tekelleşmeyi arttırdı, ekonomiyi verimsiz kanallara sıkıştırdı. Şimdi bağımlı ülkelere akan sıcak para gerisin geri dönüyor. Hükümet 17 Aralık'ta zirveye varan siyasal bunalımı farklı burjuva kesimlerle uzlaşarak atlatmayı denese bile faiz ve döviz kurları yükselmeyi sürdürecektir. Geriye çekilen sıcak para dalgası sahile bir sürü ölü şirket ve banka bırakacak. Bağımlı kapitalist ülkeleri devrim tehlikesine boğacak geri akışı emperyalist

lizm, kendini koruma adına yapıyor, başka çaresi olmadığı için yapıyor. İşte bu dört başı mamur bir sistem çöküşüdür. Kendi içine doğru büzülen emperyalizm, boşalttığı alanları büyük devrim fırsatlarına terk ediyor.

Sonuç Alıcı Eylemler

Sistemin tek umudu, Tunus ve Mısır'da olduğu gibi devrimleri halk kitlelerinin elinden çalabilecek burjuva güçlerdir. Ne güzeldir ki, Türkiye ve Kürdistan'da devrimi halkların elinden çalabilecek bir güç yok. Ayaklanmacılar "İktidar Halka" sloganıyla, devrim hırsızlarının önünü şimdiden kesti. Halklar, hiçbir burjuva partiyi, yıkmaya çalıştıkları düzenin dışında görmüyorlar. Zamanında hepsi o koltuklara sırayla oturmuştu, emekçiler hepsini iyi tanıyor. Ordunun da böyle bir politik gücü yok. Aksine kırk yıllık devrim her adımda karşısında temel güç olarak orduyu gördü, bundan sonra da görecektir. Fakat, yeni evrenin yeni devrimlerinde sokakları dolduran milyonlar, orduları burjuvazi için en güvenilir kurum haline getirdiler.

Devrimi burjuva güçlere teslim etmek isteyen küçük burjuva uzlaşmacıların ortaya çıkışı kaçınılmaz. Çünkü böyleleri kendilerini, devrimin yarattığı o muazzam uçurumun kenarında bulduklarından başları korku ve endişeyle döner ve hemen aşağı geldikleri düzeni yeniden tesis edecek, karmaşayı önleyecek, ipleri eline alıp "kaos"u bir an önce sonlandıracak bir güç arayışına girerler. Daha şimdiden peydahlanan "Sol Cephe" gibi oluşumlar ve el altından CHP ile girişilen pazarlıklar, uçurum önünde kimlerin başını döndüğünü ele veriyor.

Sokaklarda yankılanan "İktidar Halka" sloganları, on milyonları bu kervana katacak krizin ayak sesleri, egemenleri apaçık bir paniğe sürükledi. Ve onları kimi önemsiz konularda alelacele tavizler vermeye zorladı. Bu sayede tutuklu BDP'li vekiller neredeyse ışık hızında tahliye edildiler. Düşüş eğilimindeki bir hükümet isyancı kitleler karşısında bir kez geri adım atmaya görsün, bunu daha önemli konulardaki tavizlerin izlemesi kaçınılmaz olur. Devrimin ilk küçük taksitleridir bu adımlar. Ve milyonlar, böyle tavizleri, zaferi kazanmanın mümkün olduğuna dair kanaati güçlendirmek için kullanacaklar. Çünkü bugüne dek nice sert kavgalar yaşandı, ama "hiçbir şey değişmiyor" fikri, emekçilerde iyice kök salmıştı. Milyonlar kendi güçleriyle bir şeylerin değişebileceğini (ki Avrupalı sınıf kardeşleri bu duyguya hiç yabancı değiller ve orada her taviz havayı yumuşatır) gördüğünde, sonuna

kadar gitmek için bundan cesaret alacaktır. Çünkü daha dün kadar "Ne yapsak hiçbir şeyi değiştiremiyoruz" diyenler, bugünlerde "Ya şimdi her şeyi değiştiririz ya da bir daha böyle uygun bir fırsat bulamayız" diyeceklerdir.

Emekçilerin moral gücü böyle yükselirken öte yandan hükümet artık apaçık bir devlet krizi haline gelen siyasal kilitlenmeyi açabilmek için adeta çırpınıyor, ama züccaciye dükkanındaki filin çırpınışlarını andırıyor. Eski düşmanlarıyla dost olmaya çabalasa da nafi! İtibarsızlaştırıp güçten düşürdüğü Ergenekon denen faşistler çetesiyle yeni bir iktidar bloku kurmak için artık çok geç. Fakat hükümetin hapse tıktığı bu insanları yeniden yargılama planında esas hedef, ayaklanmanın karşısına bu kez orduyu çıkartmaktır. Tutuklu generaller demir kafeslerde kaldıkça, ordu en güvenilir devlet aygıtı konumunu sürdürecektir. Yeniden açılacak davalarla, ordunun içindeki olası direnç noktaları da ortadan kalkacak. Ayaklanmacılar, şimdiden orduya karşı özel politikasını netleştirmeli, halk deniziyle, sokakları dolduran tankları kuşatmanın hesaplarını yapmalıdır.

Emekçilerin moral gücü böyle yükselirken öte yandan hükümet artık apaçık bir devlet krizi haline gelen siyasal kilitlenmeyi açabilmek için adeta çırpınıyor, ama züccaciye dükkanındaki filin çırpınışlarını andırıyor. Eski düşmanlarıyla dost olmaya çabalasa da nafi! İtibarsızlaştırıp güçten düşürdüğü Ergenekon denen faşistler çetesiyle yeni bir iktidar bloku kurmak için artık çok geç.

Politik Öncülüğün Pratik Öncülüğü

Leninistler bu muazzam fırtınaya küçük bir parti olarak giriyorlar, diğer tüm sol akım ve çevreler de öyle. Fakat Leninistlerin en büyük avantajı, artık sıradan insanların bile bir partili gibi düşünmeye başlamasıdır.

Eğer küçük bir parti milyonların pratikte sinayarak gördüğü gerçeği politik formüller biçiminde dile getiriyorsa, bunun adı hiç kuşkusuz politik öncülüktür. Ve Leninist Parti devrimin bu keskin virajına öncü politik güç olarak giriyor. Diğer tüm parti ve çevreler Leninist Parti'nin sloganlarını sahiplenip taklit etmek zorunda kaldılar. Çok değil birkaç ay önce, ayaklanmış kitlelerin önüne birinci talep diye adalet zıvaları ya da "Hükümet özür dilesin" paçavralarını koyanlar, şimdi hiç utanıp sıkılmadan halkın iktidarından bahsedebiliyorlar. Böyleleri ancak artçı olabilirler. Ve en önemlisi sıradan emekçiler, partisiz kitleler, böylelerin zavallı savrulmalarını görüyor

İşte Leninist Parti'nin politik öncülüğünü destekleyen temel, kitlelerin bağımsız devrimci iradeleriyle şekillenen bu zihniyet devrimidir. Her zaman söyledik yine tekrar edelim: Kitlelerin bağımsız devrimci iradelerine kesin güvenin, olayların milyonları eğiteceğini güvenin.

Öyleyse fırtınanın ortasında küçük bir tekneyiz diye endişeye kapılmak yok, bu dalgayı karşılayacak yaygınlığa sahip değiliz diye düşünmek yok. Bu, kendini kandırmak değildir. O dev dalgalar Leninistleri politik öncülüğün pratik öncülüğe taşıyacaktır. Bir partinin silahlı programıdır, kadrolarının ise özgüvenidir. Hiç kuşkusuz olmasın, devrimci kitlelerin gözü üzerimizde ve baktıkları yerde "Kemik kıran bir parti" görmeyi umuyorlar.

Görecekler.

Devam edecek

Talimhane tiyatrosundayız. Gezi sürecine dair bir oyun sahneliyorlar. Büyük bir ayaklanmanın ardından konuya dair oyun sahnelemek, zorlu bir işi üstlenmek anlamına geliyor. Gerçekten zor bir iş. Kolektif dehanın yarattığı ayaklanma öylesine muazzam bir şey ki, ne söylene az kalıyor. Ve siz böyle bir olguyu sanatımızın konusu yapıyorsunuz!

Daha önce Devrim Tiyatrosunu izlemiştik Gezi'yi ele alan bir komedide. Gayet başarılı bir çalışmaydı. Talimhane Tiyatrosu ise bir müzikal ile karşımızda olacak. Salondaki yerimizi aldık. Işıklar karardı ve oyun başladı.

Bir sokak, "fahişe", "müşteri", polis... derken kendimizi bir nezarethane buluyoruz. Sonra derdest edilmiş çeşitli meslek erbapları... Oyun karakterler değil, tipler üzerinden ilerliyor. Bu haliyle amacının genel çerçeveyi çizmek, genel sözler söylemek olduğu belli oluyor. Kurguda da bu "genel" olma durumu belli ediyor kendini. Sahneye ilk giren "fahişe", klasik bir yaklaşımla, çürümüş olan topluluğun ahlaki düşkünlüğünün ölçüm aleti oluyor. Bir bakıma "sizin yanınızda o, tam bir erdem timsalidir" denmiş oluyor. Bu açıdan geçmişten kalma sıkıntılı bir anlayış oyunun temel noktalarından biri

haline geliyor. İzlerken "keşke bu kurguyu kullanmasalardı" diye düşünüyor insan.

Kuşkusuz olayın sıcaklığına sözler söylemek, "derinlemesine" bir üretim yapmayı da engelliyor. Onun da sırası gelecek. Şimdilik daha genel üretimlerle yetinilecek gibi görünüyor.

İlk sahneden itibaren son derece güncel gönderme ve işlemeyle yüklü eğlenceli bir seyir başlıyor. Gayet akıcı, geçişlerde hiçbir takılma olmuyor. Yaşanmış ve yaşanmakta olanların resmedildiği bir oyun.

Ayaklanma sürecinin tüm bir toplumu nasıl tutum almaya zorladığı, ege-

menler cephesinde ne tür dalavereler döndüğü, iç içe geçmiş çıkar ilişkilerinin ayaklanmayı sessizlik fesadıyla boğma işi için nasıl kullanıldığı, sistemle organik/göbekten bağlı olan sendikacıların nasıl sessiz kalmaya zorlandığı, hemen tüm emek kesimlerinin baskı ve şantajla nasıl susturulmak istendiği bir çırpıda anlatılıyor. Ve asıl işleme sanat camiasına yapıyor. Mevcut iktidardan ve "yeni zenginlerden" nemanmalarına alaycı eleştiriler yöneliyor.

Oyunun bizce en zayıf yönü burada. Kendini dinci gericiğin, bu türden zenginlerin karşısına koyan, konumlanışını buradan yapan oyun, sorunun özünü bu kesime biat etmekte değil, sanatta sponsorluk sisteminde olduğunun üstünden atılıyor. Mevcut iktidar ve yandaşlarına yamanmaya çalışan "sanatçıların" acınası halleri resmedilirken, daha önce farklı tarzlarda benzer yamanmaların olduğu unutuluyor. Oysa sorunun özü, sanatın ve sanatçının, holdingler, belediyeler, devlet kurumları tarafından "desteklenmesi"dir. Bu "desteğin" kendisi sanatçıyı basit bir işçiye (hatta çoğu zaman bir reklamcıya) dönüştürüyor. Sanatçının tüm özgürlüğünü elinden alan şey budur. Bugün dinci/muhafazakar kesimler, diğer başka kesimler... sonuç aynı, sanatın ve sanatçının tüm özgürlüğünün elinden alınması! Bu temel nokta iskalandığı için genel bir "AKP karşıtlığı"na sıkışılıyor.

Oyunu izlerken bizim ilk aklımıza gelen şey, "böyle bir oyun sadece buradaki gibi daracık salonlarda değil, özellikle emekçi semtlerinde sahnelenmeli" oluyor. Bu ve bunun gibi oyunlar kesinlikle emekçilere gitmeli. Onların yaşamlarına girmeli. Emekçi semtlerin, oradaki salonların ve hatta sokakların bu türden oyunlarla şenlendirilmesi ne kadar güzel olur! Ve hiç kuşku yok, emekçiler böyle bir oyunu zevkle izlerler.

Sokakta müzikal?
Neden olmasın!

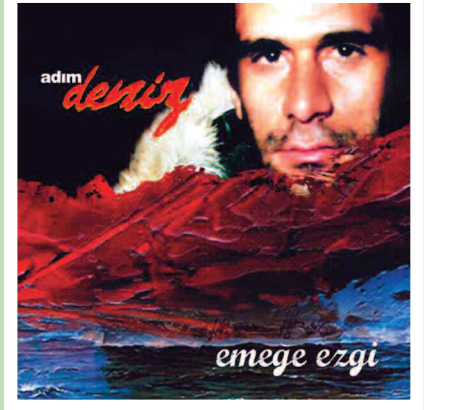

Emeğe Ezgi'ye Facebook Sansürü

İnternet sansürü hızla yaşamımızda yerini almaya başladı. Emeğe Ezgi Müzik Grubu'nun Adım Deniz albümünde yer alan Gerilla Me - Agite Me adlı parça, "şikayet edildiği" gerekçesi ile "Deniz Olmalı" adlı sayfadan kaldırıldı. Deniz Olmalı facebook sayfası da 24 saatliğine kapatıldı.

Bir gerilla ile annesi arasında geçen diyalogu anlatan parça, "Deniz Olmalı" sayfasından "topluluk standartlarına uymadığı" gerekçesi ile kaldırıldı ve sayfa yöneticilerine de "24 saat paylaşım yapamama" yasağı getirildi.

Emeğe Ezgi de facebooktan bir mesaj yayınlamak "Albumümüzde yer alan 'Agite Me' isimli Kürtçe parçamıza, Deniz Olmalı adlı facebook sayfasında sansür getirildi. Yaşanan bu olay birkez daha gösterdi ki, bizlerin sadece sokaklara, meydanlara çıkmamızdan korkmuyorlar; emeğin, eylemin sesi soluğu olan türkülerimiz, marşlarımız dahi faşizmi ölesiyeye korkutuyor. Ama yapılan tüm bu yasaklamalar, 'sansürlemeler' sesimizi engelleyemeyecektir. Çünkü biliyoruz: 'Türküleri yapanlar, Yasaları Yapanlardan Daha Güçlüdür!' dedi.

Ayıışığı Sanat Merkezi

Çiğli
Güzeltepe
Şubelerini
Açıyor

YENİ ALİ İSMAİL KORKMAZ'LAR İÇİN BİR KİTAPDA SENDEN!

İZMİR GÜZELTEPE ALİ İSMAİL KORKMAZ KİTAPLIĞI AÇILYOR!!!

"ONLARA SÖZÜMÜZ DEVRİM OLACAK" sözlerimizi tutma vakti geldi...

TARİH: Nisan ayının ilk haftası
İletişim: 0(533) 514 83 85
0(535) 924 45 55

Kitap Brakabileceğiniz Adresler: 848. Sokak No. 72 Kat.2 Daire 205 Beylerişhanı 2. Beyler- Kemeraltı /Konak -İzmir (Ayıışığı Sanat Merkezi)

Ayıışığı Sanat Merkezi- İzmir

Ayıışığı Şiir Topluluğu, Nazım Hikmet'in ölüm yıldönümü olan 3 Haziran için hazırlanmış oldukları "Memleketimden İnsan Manzaraları" nı Nazım'ın doğum gününde Gazi Mahallesi'nde oynadılar.

Şiir grubu Haziran'da Haydarpaşa Garı ve Deniz Gezmiş Parkı'nda oynamak üzere hazırladıkları oyunu ayaklanma nedeniyle Taksim Meydanı'na taşımışlardı. Bu defa da oyunları için Nazım'ın doğum gününü ve bir emekçi mahallesi olan Gazi Mahallesi'ni seçtiler. Gazi'de birkaç ay önce açılışını tamamlayan Gazi Halk Kütüphanesi ve Ekin Sanat Merkezi'nin sahnesinde oynanan oyunu izlemek için mahalle halkı, genç işçiler ve direnişte olan Punto Deri işçileri gelmişti.

Halk kütüphanesi emekçisi Gamze, bugün bol bol Nazım şiirleri okunacağını duyurdu. İlk konuşma Gazi Mahallesi'nden genç işçiler adına yapıldı ve neden Nazım'ın doğum gününü kutlamak istendiği anlatıldı. Ve ilk şiir "20. Asra Dair" oldu; "Dünyaya erken gelmişim diye kahretmedim hiçbir zaman. Ben yirminci asırlıyım ve bununla övünüyorum. Bana yeter yirminci asırda olduğum safta olmak bizim tarafta olmak ve dövüşmek yeni bir alem için..." denildi.

Genç bir kadın öğrenci de gelerek "İşte:/ şu güneşten düşen ateşe/ milyonlarla kırmızı yürek yanıyor!/ Sen de çıkar göğsünün kafesinden yüreğini;/ şu güneşten düşen ateşe fırlat;/ yüreğini yüreklerimizde yanına at!/ Akın var güneşe akın!/ Güneşi zaptedeceğiz güneşin zaptı yakın!" dedi.

Sonra Ayıışığı Şiir Topluluğu geldi ve Haydarpaşa Garı önünde Memleketimden İnsan Manzaraları'nı anlatmaya başladılar. Bir taraftan "Vatan Haini" denirken, bir taraftan 40'larda yaşanan Hitler faşizmi ile günümüzde yaşanan faşizm arasında bağlar kuruldu; izleyiciler faşizme dair güncel sorularını ve örnekleri eklediler oyuna.

Şiir topluluğu alkışlarla ayrılırken, genç işçiler şiirleriyle geldiler sahneye. "Varılacak yere kan içinde varılacaktır. Ve zafer artık hiçbir şeyi affetmeyecek kadar tırnakla sökülüp koparılacaktır" dediler. "O mavi gözlü bir devdi. /Minnacık bir kadın sevdi. /Kadının hayali minnacık bir evdi, /bahçesinde eb-ruliii hanımeli açan bir ev. /Bir dev gibi seviyordu dev. /Ve elleri öyle büyük işler için hazırlanmıştı ki devin, /yapamazdı yapısını, /çalamazdı kapısını bahçesinde eb-ruliii hanımeli açan evin" dediler. "Ben bir ceviz ağacıyım Güllhane Parkı'nda. /Ne sen bunun farkındasın, /ne polis farkında", "Ben yanmasam /sen yanmasan /biz

Bizler Ayıışığı Sanat Merkezi çalışanları olarak 10 yılı aşkın bir süredir İzmir'de "Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla" şiarı ile kültür sanat alanında çalışmalarımızı yürütüyoruz. Çalışmalarımıza hız katarak Çiğli-Güzeltepe Mahallesi'nde de bir şubemizi açıyoruz. 6 Nisan tarihinde açılışını yapacak olan Ayıışığı Sanat Merkezi/Güzeltepe Şubesi oluşturacağı kütüphaneye "Ali İsmail Korkmaz Kitaplığı" adı verilecek. İzmir Çiğli Güzeltepe Mahallesi'nde açılacak olan Ayıışığı Sanat Merkezi ve Ali İsmail Korkmaz Ki-

taplığı, Güzeltepe Mahallesi içerisindeki çocuklar, gençler, kadınlar ve işçiler için açılacaktır. Amacımız, bu mahallede yaşayan halkın emeğin sanatıyla buluşmaları ve yeni üretimler yapmalarınıdır. "Umudumuz Kavgada, Kavgamız Sanatımızla" diyen bizler, açacağımız sanat merkezi ve kitaplığa herkesin desteklerini bekliyoruz. Sokaklara her çıktığımızda attığımız o sloganı pratiğe geçirmenin zamanıdır diyoruz: "Onlara Sözümüz Devrim Olacak"

İzmir Ayıışığı Sanat Merkezi

yanmasak, /nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa" diyorlar. Genç bir kadın da sahnede yerini alıyor ve "Akrep gibisin kardeşim" diyerek kısa bir dramatisasyon gösterimi yapıyor. Küçük bir kız da "yedi yaşında bir kızım, büyümeyiz ölü çocuklar" diyor.

Sahnede yerini alan bu kez Punto Deri işçileri. Onlar da bir şiirle gelmişlerdi etkinliğe, şiirleri ve konuşmaları salonda "Punto Deri İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarıyla sona erdi.

MÜCADELE BİRLİĞİ

Yeni Evrede Mücadele Birliği Dergisi / Sayı: 251 / 29 Ocak - 12 Şubat 2014 / Yaygın Süreli Dağıtım / Sahibi: Yeni Dönem Yayıncılık Basın Dağıtım Eğitim Hizmetleri Tanıtım Org.Tic.Ltd. Şti. Adına: Sami TUNCA / Adres: Sofular Mah. / Sofular Cad. No: 8/3 Fatih - İSTANBUL / Tel-Fax: 0 (212) 533 32 57 / Sor. Yazı İşl.Müdürü: Sami TUNCA / Baskı Yeri: Yön Basım Yayın, Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi B Blok 1.kat N:366 Topkapı - Zeytinburnu - İSTANBUL

www.mucadelebirligi.com / mucadelebirligi@hotmail.com / info@mucadelebirligi.com / mucadelebirligi@gmail.com / www.facebook.com/mbirliigi / www.twitter.com/mbirliigi

LENİNGRAD SENFONİSİ!

Faşist Alman orduları 8 Eylül 1941'de Leningrad'ı çepeçevre kuşattığında, Hitler "kuru bir yaprak gibi düşecek" diyordu kent için. Her türlü yardım yolu kesildiği ne göre başka ne olabilirdi ki! Ama Naziler bir kez daha yanılmaktaydı. Leningrad korkunç acılara, kıtlığa, soğuğa, tam bir kırama rağmen 872 gün boyunca dimdik ayakta kaldı.

Ünlü Sovyet bestecisi Şostakoviç, kuşatma boyunca Leningrad'daydı. Bir yandan itfaiyeci olarak görev yapmakta, bir yandan da ölümsüz Leningrad savunmasının senfonisini yazmaktaydı. Kuşatma devam ederken senfonisini tamamladı. Kuşatılmış, açlığa mahkum edilmiş, sürekli bombardimana tutulan kent, bu korkunç acıların ortasından Leningrad Senfonisi (7. Senfoni) ile duyuracaktı sesini. Cepheye, siperlere kadar hoparlörler yerleştirildi. Sovyet topçu birlikleri Alman hatlarını ağır ateş altına aldı, Baltık filosu uçakları da bombardimana katıldı. Bombardıman sona erip sessizlik çöktüğünde, Alman askerlerinin de rahatlıkla duyabildiği senfoni hoparlörlerden yükselmeye başladı.

Hermitaj'ın konser salonunda çalınıyordu eser, orkestranın eksik elemanlarına

rağmen. "Bir yaprak gibi düşecek" denilen kent dimdik ayakta idi. Ayaktaydı ve savaşıyordu.

Yaklaşık bir saat süren senfoni uzun alkışlarla, coşkulu biçimde karşılandı.

Leningrad savunması yaşamın ve ölümün iç içeliğini gözler önüne serdi. Öyle ki 22 Eylül 1941'de Alman Donanma Merkezi "Petersburg şehrinin geleceği üzerine" isimli gizli bir yönergeyi çıkarmıştı. Bu yönergede şunlar yazılıydı: "Führer Petersburg şehri yeryüzünden silmeye karar verdi. Sovyet Rusya'nın yenilgisinden sonra bu büyük yerleşim alanının daha

fazla var olmasının herhangi bir yararı yoktur. Şehrin sıkıca ablukaya alınarak ve havadan aralıksız bomba saldırısı yapılarak her metrekaresinin toprakları bombalanması yoluyla yerle bir edilmesi niyetindeyiz."

Niyetleri insanlığı yeniden Ortaçağ karanlığına götürmek ve insanlığın büyük yürüyüşünü, sosyalizmi yerle bir etmekti. Başaramadılar! Büyük insanlık açlığa, soğuğa ve ateş çemberine rağmen kuşatmadan zaferle çıktı ve Nazilerin yenilgisini muştuladı. Yolumuzu Şanlı Kızıl Ordunun ve kahraman işçi sınıfının mücadeleleri aydınlatıyor!

Yaşayan Günlük

Kuşatma altında, açlığa mahkum edilmek istenen Sovyet halkının acılarını 12 yaşındaki Tanya Saviçeva'nın yürek parçalayan günlüğünden daha iyi ne anlatır?

"Zhenya 28 Aralık 1941'de saat 12:30'da öldü. Büyük annem 25 Ocak 1942'de saat 3'te öldü. İyoka 17 mart 1942'de saat 5'te öldü. Vasya amcam 13 Nisan 1942'de saat 2'de öldü. İyoşa amcam 10 Mayıs 1942'de saat 4'te öldü. Annem 13 Mayıs 1942'de saat 7.30'da öldü. Saviçevler öldüler. Herkes öldü. Yalnızca Tanya hayatta." Kendisi daha sonra öldü, ama kağıt parçalarına yazdıkları bugün hala faşizmin katliamlarını ve insanlığın direncini anlatıyor, yaşıyor.

"Yoldaşlar, Kızıl Ordunun üyeleri, subaylar, politik işçiler! Proleter devrimin beşiği Leningrad üzerinde düşman işgalinin doğrudan tehdidi sallıyor bugün. ... Boşa tek bir kelime harcamaksızın Leningrad'ı savunmak için Bolşevik özümüzü ortaya koyma zamanı gelmiş bulunuyor. Düşman kapıda! Bu bir ölüm kalım sorunudur!"

A. A. JDANOV
SBKP Leningrad Örgütü Başkanı

"...Marx, bir insan, ne kadar çok sayıda insana mutluluk sağlayabiliyorsa, o kadar mutlu olabilir demiydi. Yoldaşlar, işte bizim sloganımız bu olmalıdır. Çünkü müziğin gerçek amacı, insanlara mutluluk vermek, yaşamın güzelliğini yüceltmek ve daha iyi bir yaşam için kavgada onları örgütlemektir. Bundan daha soylu bir amaç olabilir mi?"

Biz de çalışmalarımızı kesinlikle bu amaca adıyoruz. Komünist Parti'mize ve onun Leninist Merkez Komitesi'ne şunu duyuruyoruz: Sovyet sanatının bayrağını daha da yukarılara kaldıracak ve onun ideolojik ve sanatsal ilkelerine bağlı kalacağız..."

Dmitri Şostakoviç

DERELER ÖZGÜR AKACAK

Artvin... Gidip görenlerin dilinden düşmeyen, bir defa görenlerin de sık sık gitmekten kendini alıkoyamadığı bir cennet köşesi. Karadeniz'in tüm özelliklerini içinde barındıran şehir. Denilir ki, Artvin'de yeşilin 27 tonu birden görülmüş. Sadece bu bile, şu an orada yapılmak istenen HES (Hidro Elektrik Santrali)'e karşı çıkmak için yeterli geliyor insana...

Artvin Arhavi'de Kamilet Vadisine

bir HES kurulmak isteniyor. Bakanlar kurulunda kabul edildi ve Resmi Gazete'de yayımlandı. Bu Artvin halkını ve çevrecileri elbet ayaklandıracaktı. Karardan 2 gün sonra Arhavililer HES'çilerin araçlarını işgal etti. 2 hafta sonra da ülke çapında pek çok ilden gelen Artvinliler ve çevrecilerle birlikte "Arhavi'deki HES'lerinizi Geri Çekin" mitingi organize edildi.

28 Ocak günü HES için bilirkişi raporu hazırlanacaktı. Ve tüm Artvinliler, Arhavililer dernekleri ve Derelerin Kardeşliği Platformu... binlerce kişi saat 11.00'de bilirkişi incelemesinin olacağı alanda toplandı. "Kendi doğal sulama siste-

miyle doğayı yeşerten sistemin bozulmasına izin vermeyeceğiz" diyen Artvinliler halihazırda inşaatı tamamlanan 3 barajın bölgenin ekolojik dengesini değiştirmeye başladıklarını hatırlattı.

Arhavi Doğa Koruma Platformu, "Arhavi halkı doğası için dereleri için, geleceği için yürüyor!" diyerek bir basın açıklaması yaparken, taraftar gruplarından sanatçılara kadar herkes Artvin halkının yanında yerini aldı. Twitter'da da açılan #DirenArhavi tagi ile sanal destek oluşturuldu.

"Dere Özgür Akacak", "HES Yapma Boşuna Yıkacağız Başına" ve "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları susmayınca incelemeler yapan bilirkişi heyeti de gözlemini yarıda kesmek zorunda kaldı. Kitle sloganlarla bilirkişi heyetinin üzerine yürüyünce heyet çalışmayı bırakıp araçlara binerek Arhavi'yi terketti.

Karadeniz eylemi olur da tuluşsuz horonsuz olur mu... Heyeti kaçırmış olmanın verdiği zaferle horonlar tepildikten sonra yine sloganlarla Kamilet Vadisine yüründü.

PANEL

EMEĞE YÖNELİK SALDIRILAR VE İŞÇİ SINIFI MÜCADELESİ

Devrimci İşçi Komiteleri Adına - Yılmaz EKŞİ
Stj. Avukat- Yemen CANKAN

DİK
Devrimci İşçi Komiteleri

2 ŞUBAT 2014 PAZAR 14.00

TÜMTİS Sendikası
Adres: Şehit Fethi Bey Cad. No:13/7 Konak / İZMİR (Gümrük Türk Telekom Karşısı)

www.mucadelebirligi.com